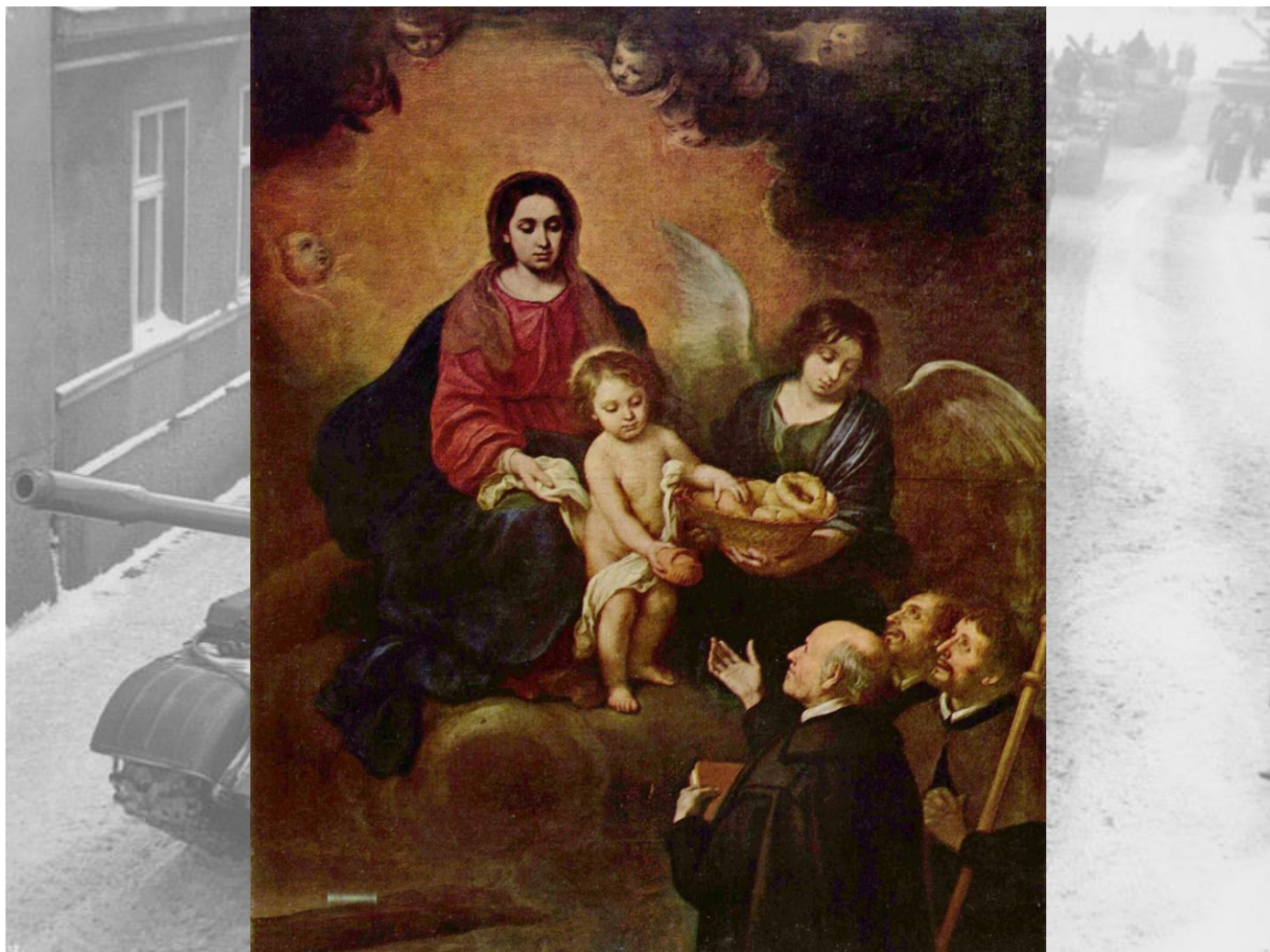

Dobrego zdrowia i radosnych Świąt Bożego Narodzenia oraz wszelkiej pomyślności w Nowym 2022 Roku

Autorstwa Bartolomé Esteban Murillo - The Yorck Project (2002) 10.000 Meisterwerke der Malerei (DVD-ROM, Domena publiczna.
Czołgi T-55 na ulicach w czasie stanu wojennego. Autorstwa J. Żołnierkiewicz - <http://www.solidarnosc.gov.pl/index.php?document=48>,
Domena publiczna, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=3071254>

SPIS TREŚCI

Współkochać, nie współnienawidzić – o. A. Pietrzak
Protest, rocznice, święta ... - J. Sobieszczański
Koronawirus. Ciąg dalszy X. – JS
40 rocznica stanu wojennego ... M. Kaczyńska
Działania Krajowej Sekcji Nauki NZZS „S”:

- **PROTEST ...**
- Komunikaty z posiedzenia Rady i Prezydium KSN
- Kolejne szkolenia ...

Ze strony MEiN

- Informacja o rekrutacji na studia na rok akad. 2021-22

Ze strony Komisji Krajowej NSZZ „S”

- Skandaliczne stanowisko EKZZ ws. sytuacji na polskiej granicy

Błogosławiony ksiądz Jan F. Macha – W. Pillich

Prof. L. Kamieński – K. Weiss

Przybieżeli do Betlejem – A. Winiarski

Wybrane wydarzenia

WSPÓŁKOCHAĆ, NIE WSPÓŁNIENAWIDZIĆ!

o. ANDRZEJ PIETRZAK SVD

W naszej codzienności są wybory podobne do tych, których w tragedii Sofoklesa dokonały Antygona i jej siostra Ismena. W związku ze śmiercią braci Polinika i Eteoklesa, Kreon, władca, uznał pierwszego za zdrajcę i zabronił pogrzebania go, a drugiego pochował z honorami. W tym kontekście Ismena stwierdziła, że: „nam ulegać silniejszym należy, Tych słuchać, nawet sroższych rozkazów”. Antygona zaś, posłuszna sumieniu kolidującemu z nakazem Kreona, pogrzebała Polinika. Jej słowa: „Mój los - współkochać, nie współnienawidzić” – to wyraz bliskiej nam filozofii życia osobistego i społecznego.

Decyzja współkochania, moralnie słuszna, oznacza wyjście ze strefy komfortu ku niezłomności i prawdzie. Święty Paweł w 2 Tm 4,7-8 pisze, że trwanie w takiej postawie rodzi rekompensatę w postaci dobrych owoców i zbawiennej życiowej puenty:

W dobrych zawodach wystąpiłem, bieg ukończyłem, wiary ustrzegłem. Na ostatek odłożono dla mnie wieniec sprawiedliwości, który mi w owym dniu odda Pan, sprawiedliwy Sędzia, a nie tylko mnie, ale i wszystkim, którzy umiłowali pojawienie się Jego.

Co spowodowało, że Apostoł Narodów mógł w ten sposób podsumować życie? Z punktu widzenia teologicznego była to niewątpliwie łaska Boża, która zrodziła wiarę w Jezusa Chrystusa oraz wszystko to, co się z tym wiąże. Warto w powyższym cytacie wychwycić również świadomość celu, do którego zmierzał, połączoną z przekonaniem o słuszności ścieżek do niego prowadzących.

Wybór Antygony i słowa świętego Pawła dostarczają cennych wskazówek. Jedną z nich jest potrzeba eutopii (εὖ - „dobrze zrobione”, τόπος – miejsce) i zasad do niej wiodących. Mówiąc inaczej: życie toczy się sensownie, jeśli nie dryfujemy bezwiednie, ale mamy świadomy, jasny, osiągalny i godziwy cel-ideał, do którego zmierzamy. Eutopijny styl myślenia, od zawsze obecny w naszej formacji, dziś warto świadomie odzyskiwać, zwłaszcza w sytuacjach dość powszechnej dewastacji, a nawet utraty sensu życia i przyszłości.

Eutopia osobista, rodzinna, wspólnotowa, społeczna, eklezjalna i związkowa – krzepi! Chociaż nie jest cudowną tabletką leczącą wszystkie bolączki, porządkuje i dynamizuje życie. Nadaje sens wyobrażeniom, narracjom, więziom, postawom i działaniom. Historia, także naszego narodu, NSZZ Solidarność, naszych środowisk, obfituje w przykłady osób i grup, które bieg ukończyły i wiary ustrzegły, ponieważ były świadome dobrego miejsca, do którego podążały. Nie zniechęcały ich systemowe prześladowania, pręgierz opinii publicznej i stentorowych mediów. Od dążenia do celu nie powstrzymywała ich nawet osobista i środowiskowa grzeszność.

Eutopia nie bierze się znikąd. Wyrasta z osobistego i wspólnotowego rozeznania inspirowanego *fides et ratio* (święty Jan Paweł II). Podmiotowość, jedność i uczestnictwo wzmacniają skuteczność eutopii, w myśl zasady: to, co nas bezpośrednio dotyczy, nas angażuje!

Wybór Antygony i słowa świętego Pawła mówią także o potrzebie kryteriów, które w drodze do eutopii chronią przed egzystencjalnymi i ideologicznymi wabikami. W tradycji humanistycznej i chrześcijańskiej wypracowano wiele przydatnych zaleceń w tym względzie.

W ramach wygrzebywania z popielnika myśli, niesłusznie spalanych w tyglu ideologicznych sporów, przyjrzyjmy się propozycji papieża Franciszka. W adhortacji apostolskiej *Evangelii gaudium* (217-237) podaje on cztery zasady, które wspierają misję współkochania; są szczególnie przydatne w osiągnięciu eutopii dobra i pokoju.

Pierwsza zasada: *czas jest ważniejszy niż przestrzeń*. Mówi ona o potrzebie pracowania na dalszą metę, posiadania dalekosiężnych celów na drodze do pełni osobistej i społecznej; ułatwia opanowanie dwubiegunowego napięcia pomiędzy potrzebą chwili a otwarciem na przyszłość; chroni przed obsesją natychmiastowych efektów w postaci zdobywania fizycznych i wirtualnych terytoriów, przed szaleństwem „zagarnięcia wszystkich przestrzeni władzy i by się samemu potwierdzić”.

Druga zasada: *jedność jest ważniejsza niż konflikt*. Konflikty są ważne, przypomina Papież, nie można ich ignorować lub unikać. Jednakże są w nich pułapki, w które łatwo wpaść. Jeśli pozostają nierozwiązane i podsycane, w myśl zasady *divide et impera*, prowadzą do utraty perspektywy, zawężenia i fragmentaryzacji rzeczywistości. Powodują utratę poczucia jedności otoczenia i wiele innych problemów osobistych i społecznych. Odtrutką na takie zjawiska jest budowanie jedności pośród różnic, wznoszenie się ponad powierzchnię konfliktu i dostrzeganie godności innych, tworzenie nowego stylu życia. Trudno budować „prawdziwy pokój społeczny ze złamanymi sercami, które rozpadły się na tysiąc kawałków”.

Trzecia zasada: *rzeczywistość jest ważniejsza od idei*. „Są politycy – a także przywódcy religijni – którzy pytają, dlaczego lud ich nie rozumie i nie idzie za nimi, skoro ich propozycje są tak logiczne i jasne. (...) Prawdopodobnie dzieje się tak dlatego, że usadowili się w królestwie czystych idei i sprowadzili politykę lub wiarę do retoryki. Inni zapomnieli o prostocie i ściągnęli z zewnątrz obcą i niezrozumiałą dla ludzi racjonalność” pisze Franciszek. Myślenie i działanie tylko w sferze idei, w oderwaniu od rzeczywistości, sprawia, że padamy ofiarą „angelicznych pyryzmów, totalitaryzmów relatywizacji, deklaratorystycznych nominalizmów [dyktatury relatywizmów], projektów bardziej formalnych niż realnych, antyhistorycznych fundamentalizmów, intelektualizmów pozbawionych mądrości”. Rzeczywistość istnieje, ideę tworzy się w wyniku rozpoznania rzeczywistości. Stąd potrzebny jest stały dialog pomiędzy nimi, inaczej popadamy w odrealnione idealizmy i nominalizmy, zagrażające dobru wspólnemu i pokojowi społecznemu.

Czwarta zasada: *całość jest ważniejsza niż część*. Mówi ona o tym, że „nie należy być zbyt obsesyjnym na punkcie spraw ograniczonych i szczegółowych. (...) Trzeba zawsze poszerzać spojrzenie, by rozpoznać większe dobro, przynoszące korzyści wszystkim”. Zdaniem Papieża niekorzystne jest binarne i wykluczające podejście globalizujące i partykularne. Abstrakcyjne i uniwersalistyczne podejście do życia jest podobne do konformistycznych pasażerów ostatniego wagonu: „z otwartymi ustami i zaprogramowanymi oklaskami podziwiający fajerwerki świata należącego do innych”. Zaś postawa biorąca stronę wyłącznie regionalności powoduje, że stajemy się „folklorystycznym muzeum lokalnych pustelników skazanych na powtarzanie wciąż tego samego, niezdolnych do reagowania na to, co odrębne, oraz do podziwiania piękna, jakie Bóg rozlaczka poza ich granicami”. Aby nie popaść w skrajności, należy uwzględniać spojrzenie cząstkowe i całościowe, pamiętając, że całość jest „czymś więcej niż część i czymś więcej niż ich prosta suma”.

Raczej nikt z nas nie chce się stać uczestnikiem obcych i niekorzystnych projektów, janczarem lub dworakiem, nawet jeśli przylepi się nam etykietkę warchoła i grzesznika (J. Kaczmarek). I wcale nie jest to „*Utańska fantazja, co rusza z kopyta i na oślep rwie*” (W. Młynarski), pozbawiona rozumu chojracka przekorność i pyszna grzeszność. To zmaganie o sensowne istnienie, o udział w dobrych zawodach!

Życmy sobie spełnienia słów świętego Pawła w naszym życiu. Reaktywujmy dobre marzenia-eutopie, które w drodze po wieniec sprawiedliwości wzmocnią życie osobiste, rodzinne, społeczne, związkowe i wspólnoty religijnej!

o. Andrzej Pietrzak SVD

Protest, rocznice, święta ...

4 listopada Rada Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” podjęła uchwałę o przekształceniu się w Sztab Protestacyjny. Powodem tej decyzji jest „brak realizacji zobowiązań Rządu RP w sprawie systemowego wzrostu wynagrodzeń dla pracowników szkolnictwa wyższego i nauki oraz lekceważenie strony społecznej w negocjacjach płacowych”. Chodzi o brak realizacji zapowiadanego przez ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego Jarosława Gowina zwiększania środków finansowych na wynagrodzenia. Co prawda zmienił się minister, ale dalej rządy sprawuje mniej więcej to samo ugrupowanie. Wypadałoby więc dotrzymać obietnic. Zauważana jest konieczność doinwestowania szkolnictwa wyższego, bo skierowano dodatkowo jeden miliard złotych na inwestycje w infrastrukturę badawczą i dydaktyczną uczelni i Sieci Badawczej Łukasiewicza, ale pracowników sfery szkolnictwa wyższego i badań naukowych też warto cenić. Kraj, a także i rząd musi się obecnie mierzyć z lawiną przeciwności: z pandemią, inflacją, wojną zwaną hybrydową rozpetaną na granicy z Białorusią, z dążeniami aparatu unijnego i Niemiec do ograniczenia suwerenności państw tworzących UE, z zaprogramowaną podwyżką cen energii, z częścią opozycji podporządkowaną wizji zewnętrznej nowego ładu w Europie.

Pomimo tych przeciwności liczę, że Minister Edukacji i Nauki przystąpi do rzeczowych rozmów z Krajową Sekcją Nauki. Potrzebne jest ustalenie perspektywy działań mających na celu podwyższenie wynagrodzeń pracowników szkolnictwa wyższego. Dobrze też by było gdyby podjęto ponowną próbę opracowania zasad ładu płacowego gwarantującego na przyszłość utrzymanie na przyzwoitym poziomie wynagrodzeń w szkolnictwie wyższym.

Listopad, grudzień. Pierwszy i drugi listopada - dni wspomnień o tych co odeszli i refleksji nad życiem. 11 listopada – data przypominająca o odzyskaniu niepodległości przez Polskę, a był to właściwie pierwszy cud nad Wisłą. Był to cud, ale i wielki zbiorowy wysiłek i mądrość ludzi wybitnych i gotowość do czynu naszego społeczeństwa, świadomego swej przeszłości i pragnącego odzyskania niepodległości. Koniec listopada i pierwsze tygodnie grudnia – dla chrześcijan to dni adwentowe. Dni przemyśleń i przygotowań do powitania Jezusa. 13 grudnia – data jak czarny sen o przekreślaniu nadziei, ale i przypominająca czas próby charakterów i wysiłków by przywrócić nadzieję. Kilka dni później, pamiętamy. Kopalnia „Wujek” – za honor, za nadzieję.

24 grudnia – wigilia, a potem dwa dni Świąt Bożego Narodzenia. Wigilia, to w Polsce, a trafniej, to dla Polaków dzień szczególny. Nawet gdzieś na dalekiej Syberii nasi zesłańcy, w ten dzień, łamali się chlebem zamiast opłatka i wyczarowywali klimat naszego wieczoru wigilijnego. Klimat naszej wigilii to kompozycja wielowątkowa. Pani Wanda Chotomska w swoim wierszu „To już pora na wigilię” uchwyciła jeden z tych wątków:

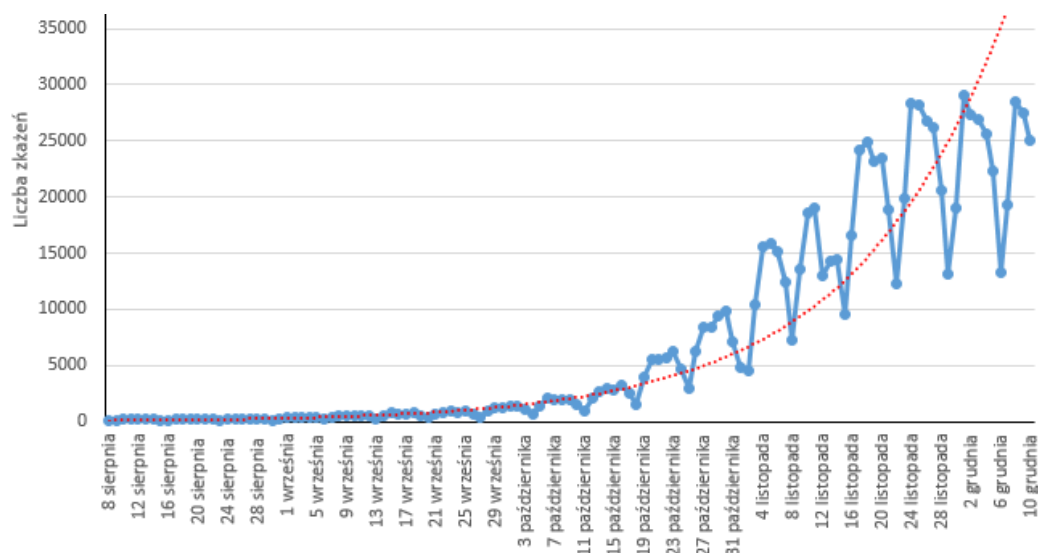
*To już pora na wigilię, to już czas,
A tu jeszcze kogoś nie ma pośród nas,
A tu jeszcze, a tu jeszcze ktoś ma przyjść,
Bo przy stole wolne miejsce czeka dziś.
Gwiazdo betlejemską, prowadź go przez świat,
Żeby razem z nami przy tym stole siadł.
Prowadź go tu do nas z tych dalekich dróg,
Żeby razem z nami kolędować mógł.
Daj mu światło, bo tak łatwo zmylić ślad,
Daj nadzieję, kiedy w oczy wieje wiatr,
Strudzonemu, zmęczonemu pomóż iść,
Bo samotny nikt nie może zostać dziś...*

Potem dwa dni Świąt Bożego Narodzenia. Dla chrześcijan szczególnie radosne święta, bo narodził się Zbawiciel. I choć nawet jest nam na co dzień ciężko, to te dni witamy radośnie. Teraz już tylko chwila i mamy „Sylwestra” – koniec roku. Podbudowani czasem świątecznym żegnamy go radośnie, często hucnie i witamy z nadzieją Nowy Rok.

Janusz Sobieszczański

Koronawirus. Ciąg dalszy X.

Zgodnie z obawami rozkręca się czwarta fala pandemii, podobnie jak rok temu. W dniu 19 listopada badania laboratoryjne wykazały zakażenie koronawirusem u 23 242 osób, a równo rok temu 19 listopada 2020 roku wykryto 23 975 osób zakażonych. <https://pulsmedycyny.pl/covid-19-w-polsce-liczba-zakazen-koronawirusem-i-zgonow-aktualizacja-984368>_To, że kolejna fala nadejdzie było przewidywane, ale była nadzieja, że będzie słabsza. Nadzieja wynikała z racjonalnych podstaw. Rok temu nie było szczepionki. Obecnie w pełni zaszczepionych jest około 53% naszego społeczeństwa i znacznie więcej zaszczepionych jest tylko jedną dawką. Może więc w dalszych dniach nie będzie tak źle, jak rok temu. Może? Już w drugiej połowie listopada wiemy, że jest gorzej niż rok temu. Trzeba jednak przypomnieć, że mutacja Delta jest bardziej zaraźliwa niż ta poprzednia – Alfa, i że znaczącej odporności populacji na zakażenie można oczekiwać przy znacznie wyższym poziomie zaszczepienia, wynoszącym około dziewięćdziesiąt parę procent. Pod tym względem jesteśmy w ogonie państw europejskich. Przykładowo, odsetek osób w pełni zaszczepionych wynosił na początku listopada: w Hiszpania 81,5%, we Francja 76%, w Szwecja 71%, w Niemczech 69%, w Czechach 59%. Dobrą wiadomością, ale nie przełomową, jest lek Molnupiravir amerykańskiego koncernu farmaceutycznego Merck. Należy go podawać w pierwszych dniach po zakażeniu. Polska zakontraktowała zakup tego leku. Ma trafić do Polski w połowie grudnia.

Rys. 1. Dzienna liczba zakażeń zarejestrowanych w okresie 8 sierpień–10 grudzień 2021 r.

Na rys. 1 zamieszczono wykres liczby dobowych zakażeń koronawirusem w Polsce, w okresie od 8 sierpnia, do 10 grudnia. Tym razem wykres obejmuje dłuższy okres czasu, od wakacyjnych dni, aż po okres przedświąteczny, przed Bożym Narodzeniem. Sielanka wakacyjna zaczęła zanikać we wrześniu, a w październiku mamy już wyraźnie narastającą nową falę. Strona rządowa w połowie listopada przewidywała dwa warianty rozwoju obecnej sytuacji. Pierwszy, że kulminacja czwartej fali będzie na przełomie listopada i grudnia. Drugi, bardziej pesymistyczny, przewidywał, że największy poziom zakażeń nastąpi w pierwszych tygodniach grudnia. Utrzymujący się „wykładniczy” wzrost liczby zakażeń, pod koniec listopada stabilizuje się, ale niestety, ostatniego tygodnia listopada i w pierwszej dekadzie grudnia liczba nowych zakażeń utrzymuje się na wysokim poziomie, średnio około 20 tysięcy zakażeń na dobę.

We wrześniu wskazywano, że największy wzrost zakażeń i śmiertelności obserwowany jest na obszarach o najniższym poziomie liczby szczepień, szczególnie w lubelskim i podlaskim. Mniej więcej od połowy listopada wysoki poziom zakażeń rejestrowany jest w województwach położonych bardziej na zachód, w województwach: mazowieckim (tu odsetek osób zaszczepionych jest wyższy niż przeciętnie w kraju), śląskim, małopolskim i wielkopolskim.

skim. W tabl. 1 zestawiono, jak w dniu 24 listopada kształtował się poziom zakażeń w poszczególnych województwach, w porównaniu z gęstością zaludnienia. W przypadku Mazowsza i Wielkopolski dodatkowo wyodrębniono Warszawę i Poznań. W kolumnie 3 kolorem czerwonym zaznaczono pięć liczb zakażeń wskazujących na województwa liderujące w tej „konkurencji”. W kolumnie 5 kolorem czerwonym zaznaczono 5 województw o największej gęstości zaludnienia. W czterech przypadkach kolor czerwony wskazuje na te same województwa. Tej zgodności nie ma w przypadku Wielkopolski. To województwo jest na drugim miejscu pod względem powierzchni, stąd wysoki poziom zakażeń w Poznaniu został „rozmyty” przy wyznaczaniu dla Wielkopolski liczby zakażeń na 1000 mieszkańców i gęstości zaludnienia na km².

Bastionami rozwoju pandemii są duże ośrodki miejskie. To jest oczywiste, im większa gęstość zaludnienia, tym większa liczba kontaktów pomiędzy ludźmi i tym większa możliwość przenoszenia zarazy, bo to: magazyny i sklepy, komunikacja, wreszcie praca i szkoły. Na przykład do Warszawy codziennie przyjeżdża kilkadziesiąt tysięcy osób i codziennie wyjeżdża kilkadziesiąt tysięcy osób. Codziennie do Warszawy przywożona jest zaraza i codziennie jest stąd rozwożona po całym kraju.

Bastionami rozwoju pandemii są duże ośrodki miejskie, ale ekspansja wirusa zaczyna się od niewielkich ognisk, które mogą się pojawić tak w małej, jak i w dużej miejscowości. Stąd zaryzykuję praktyczny wniosek na przyszłość, jak się w Polsce pojawi mutacja Omikron, proponuję otoczyć to ognisko ścisłym kordonem sanitarnym.

**Tabl.1 . Zakażenia Sars-CoV-2 w województwach i miastach
w dniu 24 listopada 2021**

	Województwo	Liczba zakażeń	Liczba zakażeń na 1000 mieszk.	Liczba mieszkańców na km2
1	dolnośląskie	2178	0,75	145,45
2	kujawsko-pomorskie	1380	0,66	115,61
3	lubelskie	1503	0,71	84,29
4	lubuskie	506	0,50	72,53
5	łódzkie	1886	0,76	135,37
6	małopolskie	2176	0,64	223,97
7	mazowieckie	5277	0,98	151,96
8	opolskie	799	0,81	104,81
9	podkarpackie	1058	0,50	119,30
10	podlaskie	866	0,73	58,53
11	pomorskie	1505	0,64	127,37
12	śląskie	3588	0,79	367,60
13	świętokrzyskie	503	0,41	106,02
14	warmińsko-mazurskie	980	0,69	59,11
15	wielkopolskie	2607	0,75	117,15
16	zachodniopomorskie	1355	0,80	74,29
	Warszawa	2449	1,36	3 468,73
	Poznań	576	1,08	2 042,00

Wskazania o przestrzeganiu DDM są **ciągle aktualne**. Tu dodam, że relacja pomiędzy liczbą zakażeń, a gęstością zaludnienia wydaje się być oczywista, ale np. w jednym z przekazów ze stanów Zjednoczonych podano, że taka relacja nie jest obserwowana.

W odróżnieniu od poprzednich okresów utrzymywana jest niewielka liczba wolnych łóżek covidowych. Chodzi o podtrzymanie zdolności służby zdrowia do leczenia chorych z innymi dolegliwościami.

Rząd jest krytykowany przez opozycję za zbyt liberalną politykę przeciwdziałania rozprzestrzenianiu się koronawirusa i równocześnie za nadmiernie restrykcyjną, ograniczającą wolność obywateli.

Zwolennicy i przeciwnicy szczepień okopali się na swoich stanowiskach. Najwięcej zastrzeżeń jest zgłaszanych do szczepionek z grupy MRNa, ale nie zwiększa to skłonności do przyjmowania szczepionek bardziej „tradycyjnych”.

Do redakcji „Wiadomości KSN” nadesłano dwa fragmenty tekstów odstrasających od szczepienia. Zamieszczam je poniżej.

I. „Występowanie w kraju możliwych skutków zdarzeń niepożądanych po zaszczepieniu przeciw Covid-19, jak: zespół Guillaina-Barrego, ostre rozsiane zapalenie mózgu i rdzenia, poprzeczne zapalenie rdzenia kręgowego, zapalenie mózgu/zapalenie rdzenia/zapalenie mózgu i rdzenia/zapalenie opon mózgowo-rdzeniowych/encefalopatia, drgawki, udar mózgu, narkolepsja i katapleksja, anafilaksja, ostry zawał mięśnia sercowego, zapalenie mięśnia sercowego/zapalenie osierdzia, choroby autoimmunologiczne, zgony, poronienia, inne ostre choroby demielinizacyjne, nieanafilaktyczne reakcje alergiczne, trombocytopenia, rozsiane wykrzepianie wewnątrznaczyniowe, żylna choroba zakrzepowo-zatorowa, zapalenie stawów i bóle stawów/bóle stawów, choroba Kawasaki, wieloukładowy zespół zapalny u dzieci, choroby wzmocnione szczepieniem (np. choroby zwyrodnieniowe kręgosłupa i stawów), potwierdzono na posiedzeniu *Parlamentarnego Zespołu ds. Bezpieczeństwa Szczepień* Ochronnych Dzieci i Dorosłych. Przytoczono zdarzenia, które jako możliwe kolejno podał Steve Anderson, PhD, MPP, dyrektor Urzędu Bio-statyki i Epidemiologii, CBER, na otwartym posiedzeniu VRBPAC 22 października 2020 r. (przed światową akcją szczepień), dla omówienia rozwoju, autoryzacji i/lub licencjonowania szczepionek zapobiegających chorobie Covid-19, zorganizowanym pod auspicjami Amerykańskiej Agencji ds. Żywności i Leków (FDA).”
<https://www.fda.gov/media/143557/download> <https://www.youtube.com/watch?v=1rbsqtqinL0>

II. „Abp Carlo Maria Viganò, były Nuncjusz Apostolski w Stanach Zjednoczonych Ameryki, w liście otwartym do Prezydenta Konferencji Biskupów Katolickich i Biskupów Stanów Zjednoczonych oraz Prefekta i emerytowanego Prefekta Kongregacji Doktryny Wiary, wyraził zaniepokojenie różnymi kwestiami dotyczącymi koronawirusa i szczepień przeciwko wirusowi. List zawiera przypisy do artykułów naukowych, mało odnotowanych przez media, które wspomagają jego argumenty. Abp Viganò pisze: „Zdaję sobie sprawę, że zajęcie stanowiska przeciwko tzw. szczepionkom może być skrajnie niepopularne, ale jako Pasterze Owczarni Pańskiej mamy obowiązek potępić straszną zbrodnię, która jest realizowana, a której celem jest stworzenie miliardów przewlekłe chorych ludzi i eksterminacja milionów ludzi, w oparciu o piekielną ideologię „Wielkiego Resetu” sformułowaną przez przewodniczącego Światowego Forum Ekonomicznego Klausa Schwaba i popieraną przez instytucje i organizacje na całym świecie.” (<https://insidethevatican.com/news/newsflash/letter-136-2021-wed-oct-27-vigano-to-gomez/>)

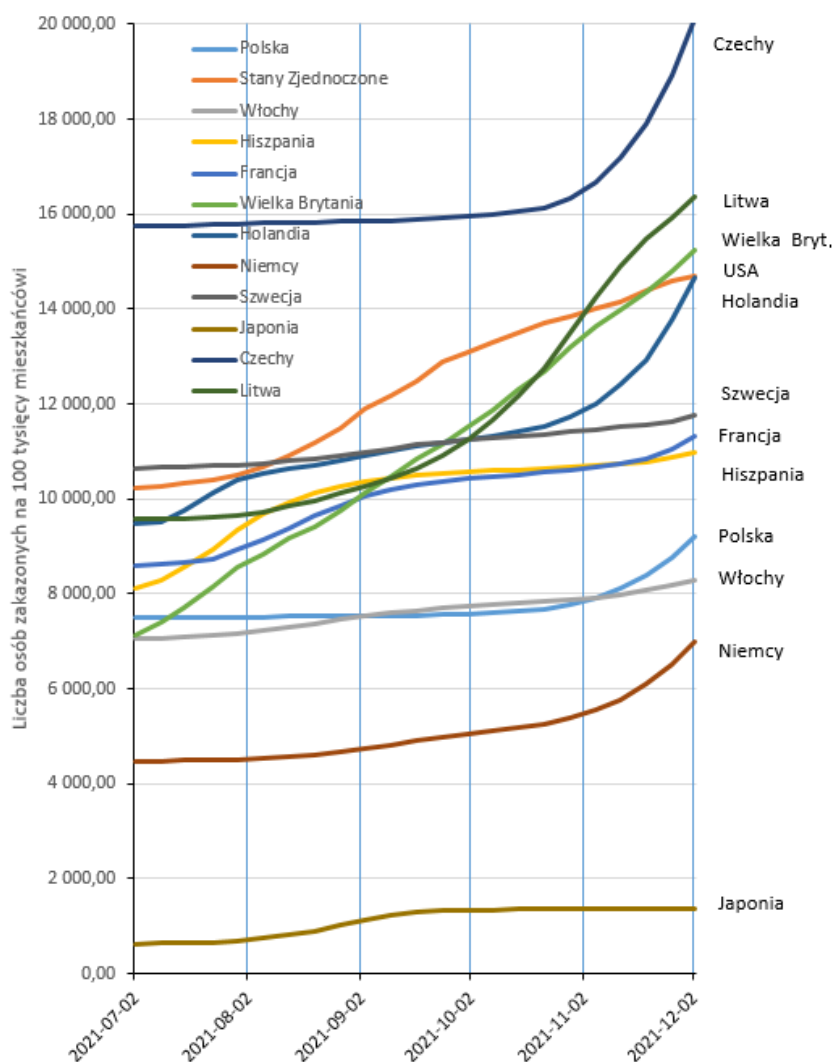
Takie świadectwa są w obiegu internetowym i formują świadomość wielu osób. Do osób z grupy antyszczepionkowców, jak na razie, trafiają tylko osobiste doświadczenia, często bardzo tragiczne. W odniesieniu do pierwszego cytowanego tekstu zaznaczę, że lista podanych tam możliwych niepożądanych skutków szczepień została określona przed rozpoczęciem szczepień.

Dodam też, że do lekarstw załączana jest nieraz długa lista możliwych negatywnych skutków zażywania lekarstwa, ale jest to wynik obserwacji wielu pacjentów przez wiele lat.

Przekonanie do wysokiej skuteczności szczepionek osłabia też obecna sytuacja obserwowana w czwartej fali epidemii. Wśród osób hospitalizowanych z powodu rozpoznania COVID-19 około 20 procent jest po szczepieniach, w tym około 5 procent osób jest w ciężkim stanie i wymaga podłączenia respiratora. To jest mniej więcej zgodne z wcześniej podanymi informacjami o skuteczności szczepionek, ale widać nadzieje były większe.

Na rys. 2 kontynuowany jest wykres narastania liczby wykrytych zakażeń przypadających na 100 tysięcy mieszkańców: w Czechach, Francji, Hiszpanii, Holandii, Japonii, Litwie, Niemczech, Polsce, Stanach Zjednoczonych, Szwecji, Wielkiej Brytanii i we Włoszech, w okresie od 6 stycznia 2020 roku do 10 grudnia 2021 r. Wykres opracowano na podstawie informacji statystycznych podawanych przez „Koronawirus – raporty online”. Tym razem ze statystkami było trochę kłopotów, gdyż przeprowadzono w nich głębokie korekty sięgające w przeszłość. W tablicy służącej do budowy wykresu uwzględniono wprowadzone zmiany w okresie od 2 lipca br. do grudnia br., dlatego na rys. 2

ograniczono się tylko do tego okresu i tu jest zachowana zgodność pomiędzy danymi ze statystyk i danymi przyjętymi do budowania wykresu.

Rys. 2. Wzrost liczby zakażeń koronawirusem SARS-CoV-2, w okresie od 6 stycznia 2020 roku do 10 grudnia 2021 roku, przypadający na 100 tys. mieszkańców. Na rysunku fragment wykresu od 2 lipca 2021 r do 10 grudnia 2021 roku

Wyraźny wzrost liczby osób zakażonych jest obserwowany nie tylko w Polsce, ale także w Niemczech i w innych państwach. W wielu krajach są zwiększane różnego rodzaju ograniczenia. W Austrii wprowadzono pełny lockdown na okres 10 dni z możliwością przedłużenia o dalsze 10 dni. W Holandii wprowadzono lockdown dla osób niezaszczepionych. Spowodowało to groźne zamieszki w Rotterdamie, a także demonstracje w Hadze, ale tu ich przebieg był spokojny. Pomimo protestów Holendrzy przymierzają się do wprowadzenia pełnego lockdownu. W Portugalii wprowadzono stan wyjątkowy.

Świat zmaga się teraz głównie z wariantem Delta, którego zakaźność jest o 70% większa od wariantu pierwszego – Alfa, a ostatnio, na początku listopada wykryto w Afryce Południowej kolejną mutację „Nu”, której WHO nadała nazwę Omikron. Wariant ten jest według pierwszych informacji o 500% bardziej zaraźliwy od wariantu Alfa i jeszcze nie wiadomo jak będzie reagował na obecnie stosowane szczepionki. W listopadzie zidentyfikowano tylko kilkadziesiąt osób zakażonych tym wariantem, ale już 11 grudnia te przypadki rozpoznano w Europie, np. w Wielkiej Brytanii, Niemczech i Czechach, a ostatnio poinformowano o kilku przypadkach w Polsce.

Tablica 2. Ofiary koronawirusa, wg stanu na dzień 10 grudnia 2021 roku

	Japonia	Włochy	Hiszpania	Wielka Brytania	Niemcy	Francja
Liczba zmarłych	20 926	198 829	137 775	209 631	124 908	181 320
L. zm. / 1 ml. mieszkańców	165,42	3 294,05	2 935,13	3 149,98	1 504,55	2 706,67
L.zm./L. zarażonych, w %%	1,21	3,90	2,63	2,00	2,02	2,30
	Szwecja	Holandia	Litwa	Czechy	Polska	Stany Zjednoczone
Liczba zmarłych	22 823	29 673	7 497	18 273	108 730	1 086 201
L. zm. / 1 ml. mieszkańców	2 230,99	1 672,66	2 687,10	1 725,49	2 863,58	3 309,57
L.zm./L. zarażonych, w %%	1,88	1,08	1,61	0,81	2,97	2,21

Informacje o łącznej liczbie zgonów osób chorych na COVID-19, w rozpatrywanych dwunastu krajach, kontynuujemy w tabl. 2. Sporządzenie tej tablicy oparto na łącznej liczbie zgonów od początku pandemii podanych w witrynie „Koronawirus – raporty online”. Mam nadzieję, że metodyka zbierania informacji o zgonach, stosowana przez tę witrynę, jest taka sama dla wszystkich rozpatrywanych krajów, co pozwala przynajmniej na porównanie sytuacji w tych krajach. Prawdopodobnie w większości podawanych statystyk kowidowych jest trochę chaosu. W przypadku Polski łączna liczba zgonów z powodu koronawirusa podanych przez „Koronawirus–raporty online” jest wyższa o ponad 20 tysięcy. w porównaniu z liczbą zgonów podanych przez „pulsmedycyny.pl/covid-19...”. Na przykład w dniu 23 listopada br. łączna liczba zgonów z powodu koronawirusa podana przez „Koronawirus – raporty online” to 103 860, a według „pulsmedycyny.pl/covid-19...” to 82 150. Podobna sytuacja jest w przypadku Stanów Zjednoczonych. Tu, wg. „Koronawirus – raporty online” zmarło nieco ponad 1 mln mieszkańców, a w TVP podawana jest liczba nieco ponad 800 tysięcy.

Cytuję fragmenty tekstu ze strony <https://oko.press/gus-na-covid-19-zmarlo-w-2020-roku-o-128-tys-osob-wiecej/>:

„Jeśli jednak zsumować liczby osób zmarłych podawane codziennie przez Ministerstwo Zdrowia na bazie danych wpływających do powiatowych i wojewódzkich Sanepidów, to w 2020 roku zmarły z powodu COVID - 19 **28 592**. Tymczasem GUS podaje liczbę większą prawie o jedną trzecią (dokładnie o **12 850**).”

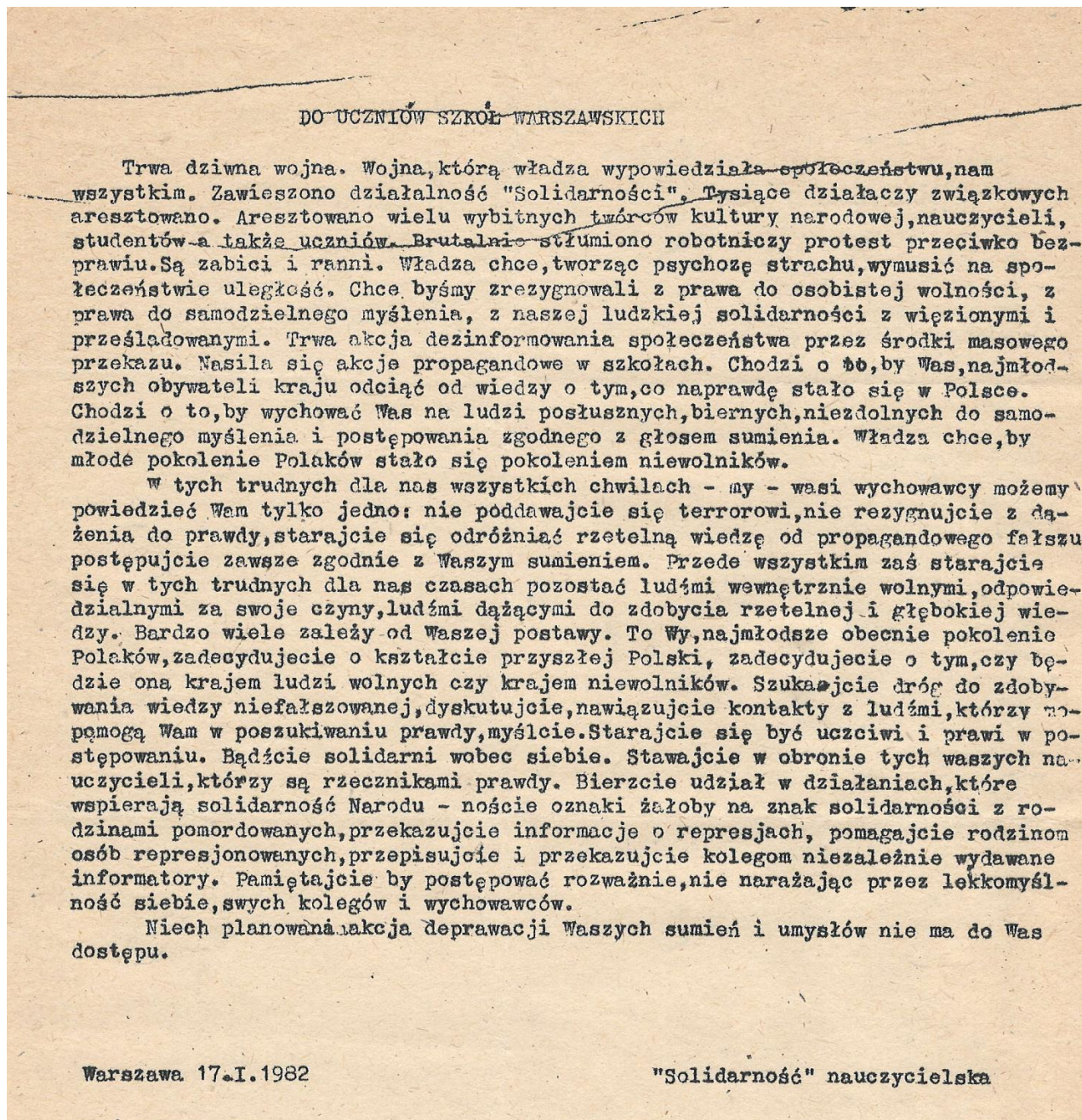
„Polska niestety przoduje w tzw. kodach śmieciowych przy określaniu przyczyny śmierci. Nieodpowiednio przeszkoleni lekarze (lub inne osoby) wypisują karty zgonu w niewłaściwy sposób, uniemożliwiający ustalenie wyjściowej przyczyny, która ostatecznie doprowadziła do śmierci (np. pacjent zmarł w wyniku ostrej niewydolności oddechowej, ale tę niewydolność wywołało zapalenie płuc, a tę z kolei spowodował COVID-19 wywołany zakażeniem wirusem SARS-CoV-2). W 2019 roku kody śmieciowe stanowiły 27,4 proc. wszystkich i można sobie wyobrazić, że pandemiczny chaos wprowadził tu w 2020 roku jeszcze więcej bałaganu.”

Pomijając problemy ujęcia statystycznego, w rzeczywistości koronawirus jest także przyczyną zgonów z powodu zmniejszenia dostępności służby zdrowia w przypadku innych chorób.

Janusz Sobieszczański

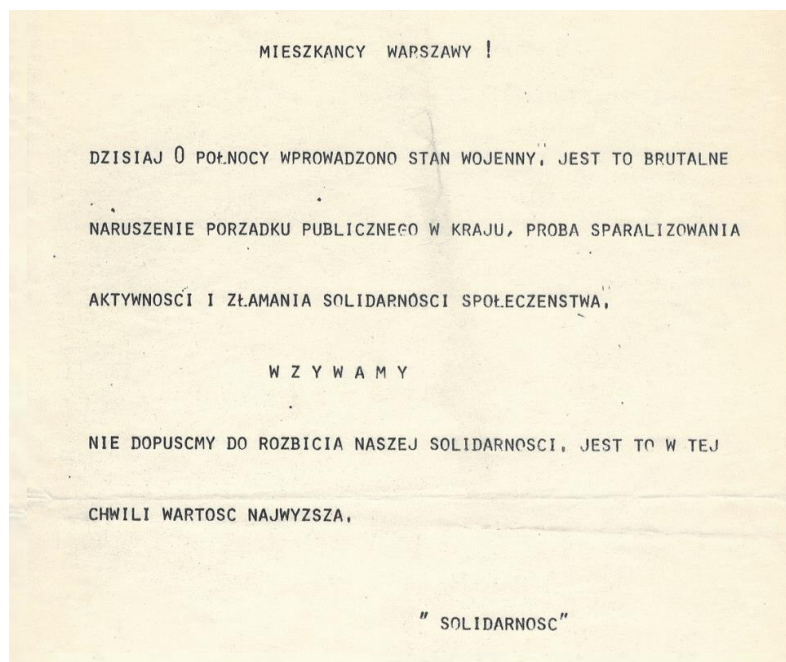
40 ROCZNICA WPROWADZENIA W POLSCE STANU WOJENNEGO

40 lat temu – 13 grudnia 1981 r. na terenie Polski wprowadzono stan wojenny. Aresztowania działaczy NSZZ „Solidarność” i demokratycznej opozycji rozpoczęły się już 12 grudnia wieczorem. Władzę w Polsce przejęła junta wojskowa pod przywództwem gen. Wojciecha Jaruzelskiego. Celem reżimu komunistycznego było zniszczenie wielomilionowego ruchu „Solidarność” i zatrzymanie procesów demokratyzacyjnych, zainicjowanych w sierpniu 1980 r. Rozpoczęły się represje wobec społeczeństwa, brutalne aresztowania i internowania.

Łącznie w czasie stanu wojennego liczba internowanych sięgnęła 10 tys. działaczy NSZZ „Solidarność” i demokratycznej opozycji. 31 grudnia 1982 stan wojenny został zawieszony, a 22 lipca 1983 r. odwołany. Represje wobec społeczeństwa trwały nadal.

Dokładna liczba osób, które w wyniku wprowadzenia stanu wojennego poniosły śmierć, nie jest znana.

OFIARY KOMUNISTYCZNEGO APARATU REPRESJI W LATACH 1981-1989

Czekalski Józef Lat 48. Zamordowany w dniu 16 grudnia 1981 r. podczas pacyfikacji strajku w KWK Wujek, postrzał klatki piersiowej i brzucha, ponadto postrzał lewej stopy.

Giza Józef Lat 28. Górnik z KWK "Wujek". Zamordowany w dniu 16 grudnia 1981 r. podczas pacyfikacji strajku w KWK Wujek, postrzał boczny szyi.

Gnida Joachim Lat 28. Zmarł w dniu 25 stycznia 1982 r. w wyniku ran odniesionych w dniu 16 grudnia 1981 r. podczas pacyfikacji strajku w KWK Wujek, postrzał przeszywający głowę.

Gzik Ryszard Lat 35. Górnik z KWK "Wu-

jek". Zamordowany w dniu 16 grudnia 1981 r. podczas pacyfikacji strajku w KWK Wujek, postrzał przeszywający głowę.

Kupczak Bogumił Lat 28. Górnik z KWK "Wujek". Zamordowany w dniu 16 grudnia 1981 r. podczas pacyfikacji strajku w KWK Wujek, postrzał brzucha.

Pełka Andrzej Lat 20. Górnik z KWK "Wujek". Zamordowany w dniu 16 grudnia 1981 r. podczas pacyfikacji w KWK Wujek, postrzał przeszywający głowę.

Stawisiński Jan Lat 22. Górnik z KWK "Wujek". Zmarł w dniu 25 stycznia 1982 r. w wyniku ran odniesionych w dniu 16 grudnia 1981 r. podczas pacyfikacji strajku w KWK Wujek, postrzał przeszywający głowę.

Wilk Zbigniew Lat 20. Górnik z KWK "Wujek". Zamordowany w dniu 16 grudnia 1981 r. podczas pacyfikacji strajku w KWK Wujek, postrzał w plecy i postrzał od tyłu w okolicy lędźwiowej.

Zając Zenon Lat 22. Zamordowany w dniu 16 grudnia 1981 r. podczas pacyfikacji strajku w KWK Wujek, postrzał przeszywający klatkę piersiową.

Browarczyk Antoni Lat 23. Zamordowany strzałem w głowę podczas rozpędzania demonstracji w Gdańsku, w dniu 17 grudnia 1981 r.

Kosecki Tadeusz Pracownik administracyjno - techniczny Politechniki Wrocławskiej. Zmarł pobity przez ZOMO w czasie pacyfikacji strajku na Politechnice w dniu 17 grudnia 1981 r.

Adamowicz Michał Lat 28. Zmarł w dniu 5 września 1982 r. w wyniku ran postrzałowych odniesionych w czasie demonstracji w dniu 31 sierpnia w Lubinie.

Pozniak Mieczysław Lat 26. Robotnik z Elektromontażu. Zmarł 31 sierpnia 1982 roku w Lubiniu od rany postrzałowej brzucha.

Trajkowski Andrzej Lat 32. Zmarł w dniu 31 sierpnia w Lubinie, w wyniku rany postrzałowej głowy odniesionej w czasie demonstracji w Lubinie.

Barchański Emil Lat 17. Uczeń, więzień polityczny. Zaginął w dniu 16 czerwca 1982 r. Ciało wyłowiono z Wiśły. W trakcie śledztwa był katowany, miał być świadkiem na rozprawie kolegów.

Cielecki Wojciech Lat 19. Zastrzelony przez żołnierza LWP w dniu 2 kwietnia 1982 r., w Białej Podlaskiej. Zatrzymany wieczorem przez dwóch nietrzeźwych żołnierzy. Gdy zaczęli go bić wyrwał się im i schował na podwórku. Wyrzucony przez gospodarza posesji wyszedł na ulicę, gdzie odnaleźli go jego prześladowcy. Bity, zginął od strzału w głowę.

Cieślewicz Wojciech Lat 29. Zmarł w dniu 2 marca 1982 r. w wyniku pobicia przez ZOMO podczas demonstracji w Poznaniu, w dniu 13 lutego 1982 r. Dwukrotnie poddany trepanacji czaszki, od chwili pobicia do śmierci nie odzyskał przytomności.

Durda Władysław Zmarł w nocy z 3 na 4 maja 1982 r. zatruty gazami łzawiącymi użytymi do rozpędzania demonstracji w dniu 3 maja 1982 r., w Szczecinie. Milicja odmówiła wezwania pogotowia.

Grudziński Adam Lat 36. Pracownik krakowskiej AGH. Sekretarz sekcji informacji ZR Małopolska. Do czerwca 1982 roku internowany z Załężu. W październiku 1982 r. pobito go gdy próbował bronić kolegi z sąsiedniej celi. Przewieziony do szpitala z ciężkim niedomaganiem serca zmarł.

Jurgielewicz Zdzisław Lat 29. Zmarł w dniu 21 września 1982 r. po pobiciu w dniu 12 września 1982 r. w KM MO, w Giżycku.

Kamiński Wacław Lat 32. Robotnik ze Stoczni Gdańskiej. Trafiony petardą w czasie demonstracji 11 listopada. Pobity przez ZOMO. Zmarł w szpitalu 28 listopada 1982 roku.

Kołodziejczyk Wanda Lat 59. Przewieziona do szpitala w stanie agonalnym ze śladami pobicia z aresztu śledczego na ul. Rakowieckiej w Warszawie, zmarła w dniu 4 stycznia 1982 r.

Kot Stanisław Inżynier z zakładów mięsnych w Rzeszowie. Zmarł 3 kwietnia 1982 roku w wyniku pobicia przez funkcjonariuszy ZOMO (liczne złamania kończyn, uszkodzenie kręgosłupa, złamanie szczęki).

Królik Stanisław Lat 39. Pracownik Fotoptyki w Warszawie. Zatrzymany i pobity przez funkcjonariuszy ZOMO rozpędzających demonstrantów 10 listopada gdy wracając z pracy czekał na autobus na przystanku przy UW. Zmarł w wyniku odniesionych obrażeń 16 listopada 1982 roku.

Lenartowicz Joanna Lat 19. Zmarła w dniu 5 maja 1982 r. po pobiciu w czasie rozpędzania demonstracji w dniu 3 maja 1982 r. w Warszawie.

Lisowski Włodzimierz Lat 67. Pobity przez funkcjonariuszy MO na Rynku Krakowskim 13 maja. Zmarł 13 lipca 1982 roku. Bezpośrednia przyczyna zgonu: pęknięcie wątroby.

Majchrzak Piotr Lat 19. Uczeń Technikum Ogrodniczego w Poznaniu. Zmarł w dniu 18 maja 1982 r. po pobiciu przez funkcjonariuszy ZOMO podczas demonstracji w dniu 13 maja 1982 r. w Poznaniu.

Majewski Kazimierz Lat 46. Przewodniczący KZ "S" Jeleniogórskich Zakładów Narzędziowych. 9 października 1982 roku popełnił samobójstwo nie mogąc wytrzymać nasilającej się nagonki i inwigilacji SB (prześluchania, wymuszanie współpracy, groźby pod adresem rodziny).

Michalczyk Kazimierz Lat 27. Tokarz z ELWRO. Zmarł w dniu 2 września 1982 r. w wyniku obrażeń poniesionych w czasie rozpędzania demonstracji we Wrocławiu w dniu 31 sierpnia 1982 r.

Raczek Stanisław Lat 35. Zegarmistrz z Kielc. Zmarł w dniu 7 września 1982 r. po pobiciu w czasie demonstracji w Kielcach w dniu 31 sierpnia 1982 r.

Radomski Mieczysław Lat 56. Ślusarz z Uniry-Unimy w Warszawie. Zginął podczas manifestacji 3 maja 1982 roku w Warszawie.

Rokitowski Mieczysław Lat 47. Zmarł w dniu 3 kwietnia 1982 r. po pobiciu w areszcie śledczym w Załężu.

Sadowski Piotr Lat 22. Pracownik Stoczni Gdańskiej. Zmarł w dniu 31 sierpnia 1982 r. trafiony petardą podczas demonstracji w Gdańsku.

Szulecki Adam Lat 32. Zmarł w dniu 9 maja 1982 r. po pobiciu w czasie demonstracji w dniu 3 maja 1982 r. w Warszawie.

Jacek Osmański Lat 21. Milicjant z Torunia. Zmarł 1 sierpnia 1982 roku w wyniku pobicia przez patrol MO podczas występów grupy Budgie (był w cywilu).

Wiłkomirski Eugeniusz Lat 52. Zmarł w dniu 3 września 1982 r. po pobiciu przez ZOMO w czasie demonstracji w Częstochowie w dniu 1 września 1982 r.

Włosik Bogdan Lat 20. Elektryk z Huty im. Lenina. Zastrzelony przez funkcjonariusza SB w czasie demonstracji w Nowej Hucie w dniu 13 października 1982 r.

Woźniak Tadeusz Lat 49. Robotnik z brygady remontowej Energetyki w Siechnicy (Wrocław). Zmarł 1 września 1982 roku w wyniku pobicia przez funkcjonariuszy ZOMO podczas demonstracji w dniu 31 sierpnia 1982 r. we Wrocławiu (wstrząs mózgu, pęknięcie jelita grubego, zawał serca).

Józef Kurowski Funkcjonariusz MO z Myślenic. Popełnił samobójstwo, gdy przełożeni skrytykowali go za "zbyt łagodne postępowanie" w czasie tłumienia manifestacji 11 listopada 1982 roku w Krakowie.

Zdunek Franciszek Lat 49. Zastrzelony przez sierżanta MO. Przewodniczący Komitetu Budowy Kaplicy w Sobolewie w woj. Lubelskim.

Jerz Jacek Lat 38. Zamordowany przez SB bezpośrednio po zwolnieniu z internowania - 31.01.1983r.

Beszczynski Zenon Lat 24. Pracownik "Gazomontażu" w Bydgoszczy. Zmarł w nocy z 13 na 14 stycznia 1983 r. po pobiciu w areszcie śledczym w dniu 28 grudnia 1982 r.

Drabowska Janina Lat 63. Zmarła we wrześniu 1983 r. na skutek obrzęku płuc spowodowanego działaniem gazów łzawiących użytych do rozpędzania demonstracji w Nowej Hucie w dniu 31 sierpnia 1983 r.

Grzywna Andrzej Lat 62. Zmarł w nocy z 29 na 30 sierpnia 1983 r. po pobiciu pałką po głowie w milicyjnym areszcie.

Kowalski Ryszard Lat 44. Przewodniczący KZ NSZZ „Solidarność” w Hucie Katowice, dwukrotny więzień polityczny. Aresztowany w grudniu 1981 roku. Do stycznia 1983 roku był więziony bez rozprawy i wyroku. Zaginął w dniu 7 lutego 1983 r. 31 marca 1983 r. jego zwłoki wyłowiono z rzeki. Lekarze mający z nim kontakt w szpitalu wykluczyli skłonności samobójcze.

Larysz Józef Lat 41. Przewodniczący Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w zakładach ELWRO. Internowany, zwolniony z pracy. Zmarł w dniu 7 marca 1983 r. po kolejnym przesłuchaniu w KW MO

Łyskawa Bernard Lat 56. Zmarł na zawał serca uciekając przed ZOMO po demonstracji w Krakowie w dniu 1 maja 1983 r.

Miąsko Zdzisław Lat 29. Rolnik z Okuniewa (woj. warszawskie). Zmarł w dniu 3 czerwca 1983 r. po pobiciu na posterunku MO w Nowej Miłosnej.

Marzec Jerzy Lat 21. Zaginął w dniu 21 czerwca 1983 r. po uroczystościach powitania Papieża. Ciało znaleziono nad Odrą w dniu 22 czerwca 1983 r. Powodem śmierci było zachłyśnięcie się krwią.

Podboraczyński Bogusław Lat 21. Działacz NSZZ „Solidarność”. Prawdopodobnie zatrzymany przez funkcjonariuszy MO, ciało wydobyto z rzeki w dniu 30 kwietnia 1983 r.

Przemysław Grzegorz Lat 19. Uczeń XVII LO im. Frycza Modrzewskiego w Warszawie. Syn Barbary Sadowskiej działaczki Prymasowskiego Komitetu Opieki nad Osobami Pozbawionymi Wolności i ich Rodzinami. Zatrzymany przez milicję 12 maja 1983, na placu Zamkowym w Warszawie, kiedy wraz z kolegami świętował zdaną maturę. Zmarł w dniu 14 maja 1983 r. w wyniku obrażeń po pobiciu przez milicjantów na Komisariacie MO przy ul. Jezuickiej w Warszawie.

Stefański Jacek Lat 25. Zmarł w dniu 9 września 1983 r. Pobity w dniu 2 września 1983 r. na ulicy przez „nieznanych sprawców”. Brata denata i świadków wydarzenia funkcjonariusze MSW nakłaniali szantażem do zaniechania wyjaśnienia sprawy

Simoniuk Zbigniew Lat 33. Działacz białostockiego Komitetu Obrony Więzionych za przekonania. W styczniu 1981 r. w niewyjaśnionych okolicznościach obłany płynem łatwopalnym i poparzony. W kwietniu zaginął na kilka dni. Znalaziono go krańcowo wyczerpanego ze śladami obrażeń i poparzeń. W grudniu 1981 roku internowany, a w październiku aresztowany i skazany na dwa lata pozbawienia wolności. Wg oficjalnej wersji popełnił samobójstwo 8 stycznia 1983 roku w więzieniu w Białymstoku.

Szymański Zbigniew Zamieszkały w Hannie (woj. bielsko-podlaskie). Zmarł w kwietniu 1983 r. po pobiciu przez ZOMO-wców - R. Rudowczaka i J. Niemca.

Smagura Ryszard Lat 29. Robotnik. Zginął 1 maja 1983 roku w Nowej Hucie ugodzony w szyję pociskiem gazowym w czasie demonstracji.

Andrzej Szewczyk Lat 22. Robotnik z Nowej Huty. W kwietniu 1983 skatowany przez ZOMO zmarł w szpitalu w maju 1983 roku.

Andrzej Gąsiewski Lat 29. Pracownik IBJ w Warszawie. Zmarł w niewyjaśnionych okolicznościach 17 czerwca 1983 roku. Gdy wracał ze sztandarem "S" z mszy na stadionie X-lecia został zatrzymany przez MO. Kolejnym skazało go na grzywnę za "zakłócanie porządku publicznego". Choć grzywnę zapłacono Andrzej Gąsiewski nie wrócił do domu. Jego ciało znaleziono na bocznicie kolejowej Prokuratura nie zarządziła sekcji zwłok ani nie wszczęła śledztwa.

Wasiluk Henryk Lat 28. Więzień polityczny. Zmarł w dniu 25 listopada 1983 r. Po zwolnieniu z więzienia popełnił samobójstwo przez samospalenie przed eksmisją z mieszkania

Wedrowny Jerzy Lat 28. Aresztowany za udział w manifestacji w dniu 31 sierpnia 1983 r. Zmarł w areszcie śledczym we wrześniu 1983 r. w niewyjaśnionych okolicznościach, przed terminem rozprawy.

Witkowski Włodzimierz Lat 31. Zaginął podczas manifestacji w dniu 31 sierpnia 1983 r. we Wrocławiu. Zwłoki znaleziono w dniu 7 września 1983 r. wiszące na drzewie pod Oleśnicą.

Ziółkowski Jan Lat 56. Współpracownik Komitetu Budowy Pomnika Ofiar Czerwca 1956 r. Zmarł w dniu 5 marca 1983 r. w wyniku pobicia cztery dni wcześniej na V Komisariacie MO w Poznaniu.

Marek Kuchta Lat 30. Zmarł 5 maja 1983 roku w wyniku pobicia 3 maja przez funkcjonariuszy MO.

Bartoszcze Piotr Lat 34. Działacz NSZZ „Solidarność” Rolników Indywidualnych. Zmarł w nocy z 7 na 8 lutego 1984 r. Ciało znaleziono w dniu 8 lutego 1984 r. w studzience melioracyjnej na polu ze śladami bicia i duszenia.

Fraczek Lech Zmarł w dniu 25 maja 1984 r. po pobiciu w dniu 5 kwietnia 1984 r. na posterunku MO.

Fras Tadeusz Lat 33. Nauczyciel, przewodniczący NSZZ „Solidarność” w szkole. Zmarł w dniu 7 września 1984 r. Ciało znaleziono na przedmieściu Krakowa. Wg oficjalnej wersji wyskoczył z II piętra. Sekcja zwłok ujawniła ślady bicia i duszenia.

Gebosz Andrzej Lat 31. Zmarł w dniu 26 października 1984 r. po pobiciu podczas przesłuchania w DUSW Łódź – Śródmieście.

Hac Aleksander Lat 44. Przewodniczący KZ NSZZ „Solidarność” w Fabryce Samochodów Ciężarowych w Lublinie. Zmarł w dniu 18 października 1984 r. Znaleziony w dniu 16 października 1984 r. w piwnicy domu przy ul. Królewskiej z ciężkimi obrażeniami głowy.

Hnat Edyta Lat 8. Uczennica II klasy szkoły podstawowej w Jarosławiu. Zastrzelona z broni palnej w parku na os. Łańcuckim w Jarosławiu przez pijanego funkcjonariusza MO Krzysztofa Małonia. Zmarła w Szpitalu Miejskim w Jarosławiu 29 marca 1984 r.

Jasiński Krzysztof Lat 25. Działacz NSZZ „Solidarność”. Internowany. Zmarł w dniu 10 listopada 1984 r. Zwłoki znaleziono na przystanku PKS w Elblągu z silnymi urazami.

Kulka Stanisław Lat 47. W dniu 15 listopada 1984 r. został zastrzelony na szosie przez milicjanta Jana Żurka

Lawrynowicz Henryk Lat 42. W dniu 8 listopada 1984 r. został zatrzymany na Komisariacie Kolejowym. Zmarł w dniu 9 listopada 1984 r. Lekarz stwierdził krwiaka skroni i liczne obrażenia.

Lazarski Kazimierz Lat 58. Pobity we własnym mieszkaniu przez funkcjonariuszy MO. Zmarł w dniu 24 września 1984 r. Sąd Rejonowy w Oleśnicy skazał funkcjonariuszy Ryszarda Boryga, Zbigniewa Królaka i Józefa Jarosika na kary od 1 do 2 lat pozbawienia wolności.

Popiełuszko Jerzy Lat 37. Kapelan NSZZ „Solidarność”. 19 października 1984 roku gdy wracał z Bydgoszczy został uprowadzony i bestialsko zamordowany przez funkcjonariuszy MSW. Ciało księdza wyłowiono ze zbiornika wodnego na Wiśle koło Włocławka 30 października 1984 roku.

Romanowski Jarosław Lat 23. Zmarł w dniu 12 maja 1984 r. Zatrzymany przez MO. Wg oficjalnej wersji powiesił się w areszcie.

Struski Krzysztof Lat 28. Zmarł w dniu 14 listopada. Zatrzymany przez funkcjonariuszy MO został wyrzucony z milicyjnego samochodu.

Sztencel Paweł Lat 19. Zmarł w dniu 22 grudnia 1984 r. na astmę sercową w areszcie śledczym przy ul. Smutnej w Łodzi, po odmówieniu pomocy lekarskiej.

Tokarczyk Zbigniew Lat 31. Działacz NSZZ „Solidarność” i KPN. Internowany i szykanowany przez SB. Zmarł w nocy z 22 na 23 lutego 1984 r. Ciało znaleziono koło domu denata. Sekcja wykazała urazy wątroby i płuc oraz ślady ciosów.

Walczak Bogusław Lat 57. Zmarł w marcu 1984 r. Został zatrzymany przez patrol MO w dniu 8 marca 1984 r. Żonie wydano ciało w dniu 16 marca 1984 r. twierdząc, że znaleziono je na ulicy.

Antonowicz Marcin Lat 19. Zmarł w dniu 2 listopada 1985 r. Został zatrzymany przez patrol MO w dniu 19 października 1985 r. W milicyjnym samochodzie doznał śmiertelnych urazów głowy.

Budny Jan Zmarł w dniu 14 lutego 1985 r. Zatrzymany przez funkcjonariuszy MO Witolda Jabłońskiego i Kazimierza Klonowskiego w dniu 11 lutego 1985 r. Pobity w czasie przesłuchania. W szpitalu stwierdzono krwiaka mózgu, który był przyczyną zgonu.

Bulko Zdzisław Lat 30. Zmarł w dniu 17 grudnia 1985 r. Znaleziony w rowie pod Zamościem z ciężkimi obrażeniami. Zwolnieni przez niego z pracy za pijaństwo i kradzieże trzech ORMOWCY grozili mu zemstą.

Czarny Mikołaj Lat 56. Zmarł w dniu 14 lutego 1985 r. Został zatrzymany przez MO.(...) Zmarł w wyniku urazów czaszki. Wg oficjalnej wersji spadł ze schodów.

Franz Roman Lat 32. Zmarł w dniu 8 stycznia 1985 r. Został zatrzymany przez milicję na Komisariacie Kolejowym. Znaleziony martwy na ławce koło dworca PKP. Sekcja wykazała stłuczenie mózgu.

Krawiec Jan Lat 22. Zmarł w dniu 30 października 1985 r. W dniu 30 października 1985 r. został zatrzymany na Komendzie MO w Miechowie. Wg oficjalnej wersji popełnił samobójstwo w areszcie przez powieszenie. Ciało nosiło ślady urazów piersi, brzucha i głowy.

Krzywda Jacek Lat 37. Zmarł w dniu 26 czerwca 1985 r. Został pobity w bramie domu, w którym mieszkał, przez patrol MO.

Kasprowski Dariusz Lat 23. Zmarł w dniu 9 grudnia 1985 r. Wg. oficjalnej wersji powiesił się, w ZK w Koronowie. Na zwłokach stwierdzono liczne urazy szyi, ramion i pleców.

Martin Lesław Lat 37. Członek Komisji Rewizyjnej Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność”. Zamordowany w dniu 23 stycznia 1985 r. Został zrzucony przez „nieznanych sprawców” z kładki dla pieszych nad ulicą, z wysokości 20 m

Popławski Piotr Pop cerkwi prawosławnej w Narwi. Zaginął w dniu 15 czerwca 1985 r. Zwłoki znaleziono w dniu 20 czerwca 1985 r. w lesie koło Zabłudowa. Wg oficjalnej wersji popełnił samobójstwo.

Przepiorzynski Witold Członek NSZZ „Solidarność”. Zaginął w dniu 9 maja 1985 r. Zwłoki znaleziono w dniu 17 maja 1985 r. w kanale portowym ze śladami silnych obrażeń.

Szuster Aleksander Lat 25. Zmarł w dniu 30 stycznia 1985 r. po pobiciu na Komisariacie MO w Świdniku. Przyczyną śmierci było złamanie podstawy czaszki.

Ślusarski Ryszard Lat 25. Zmarł w dniu 4 marca 1985 r. po pobiciu przez funkcjonariuszy MO w mieszkaniu, na ulicy i w komisariacie. Śmierć nastąpiła w wyniku zmiżdżenia wątroby, nerek i pęknięcia jelit.

Bednarek Marian Lat 35. Zmarł w dniu 27 grudnia 1986 r. po pobiciu na komisariacie MO.

Szkarlat Zbigniew Lat 43. Działacz NSZZ „Solidarność”, więzień polityczny. Zmarł w dniu 9 lutego 1986 r. Znaleziony na ulicy w dniu 2 lutego 1986 r. ciężko pobity, stwierdzono pęknięcie czaszki i uszkodzenie mózgu.

Luks Grzegorz Lat 19. Zmarł w dniu 14 stycznia 1987 r. Został zbity i skopany przez patrol MO w nocy z 29 na 30 sierpnia 1986 r. Przy niedostatecznej pomocy lekarskiej, zmarł w wyniku powikłań po pourazowej torbieli trzustki.

Kalinowski Wacław Zmarł w dniu 27 marca 1987 r. W dniu 22 marca 1987 r. został pobity w samochodzie milicyjnym.

Strzelecki Jan Lat 69. Zmarł w dniu 11 lipca 1988 r. Znaleziony ciężko pobity nad Wisłą w dniu 30 czerwca 1988 r.

Niedzielak Stefan Proboszcz parafii Św. Karola Boromeusza. Zamordowany w dniu 20 stycznia 1989 r. Ciało znaleziono w mieszkaniu denata. Sekcja wykazała liczne urazy i rozerwanie więzadeł kręgu szyjnego jako przyczynę śmierci.

Suchowolec Stanisław Proboszcz parafii Najświętszej Marii Panny na Dojlidach. Zamordowany w dniu 30 stycznia 1989 r. Wg wersji prokuratury śmierć nastąpiła w wyniku zatrucia tlenkiem metali spowodowanego pożarem w pokoju powstałym z zapalenia się grzejnika.

Zych Sylwester Lat 39. Wikariusz parafii Św. Jakuba. Więzień polityczny. Zamordowany 11 lipca 1989 r. Ciało znaleziono na dworcu PKS.

Jesteśmy Im winni pamięć i modlitwę.

Opracowanie
Małgorzata Kaczyńska

DZIAŁANIA KRAJOWEJ SEKCJI NAUKI NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

RADA KSN NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” PRZEKSZTAŁCONA W SZTAB PROTESTACYJNY

Uchwała nr 18/2021 Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” w sprawie powołania Sztabu Protestacyjnego posiedzenie on-line, 4 listopada 2021 r.

W związku z brakiem realizacji zobowiązań Rządu RP w sprawie systemowego wzrostu wynagrodzeń dla pracowników szkolnictwa wyższego i nauki oraz lekceważeniem strony społecznej w negocjacjach płacowych Rada Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” przekształca się w Sztab Protestacyjny.

Sekretarz Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”
(-) Marek Sawicki

Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”
(-) Dominik Szczukocki

Szanowne Koleżanki, Szanowni Koledzy,

w związku z ogólnopolskim protestem pracowników szkolnictwa wyższego i nauki poniżej przesyłamy kilka bardzo istotnych informacji.

1. Na skutek prowadzonej przez KSN ogólnopolskiej akcji protestacyjnej, minister powołał 14.12. br. **Zespół do spraw przygotowania propozycji rozwiązań w zakresie wynagrodzeń w uczelniach publicznych**, w skład którego weszli przedstawiciele KSN, RSzWiN, KRASP, KRPUZ, RGNiSzW oraz dyrektorzy departamentów w MEiN. Pierwsze spotkanie zespołu zaplanowane jest na czwartek 16.12.

2. Pamiętajmy, że nasza ogólnopolska akcja protestacyjna i postulaty dotyczą nie tylko szkół wyższych, ale również **bardzo trudnej sytuacji finansowej wszystkich pracowników w instytutach badawczych i jednostkach naukowych PAN**. Upominajmy się o interesy naszych Kolegów i Koleżanek z tych instytucji. Tylko razem jesteśmy w stanie skutecznie walczyć z pauperyzacją środowiska naukowego i o poprawę finansowania całej polskiej nauki!

3. Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” jest **organizatorem zbiórki podpisów pod elektroniczną petycją do Rządu Rzeczypospolitej Polskiej i Parlamentarzystów** w sprawie trudnej sytuacji finansowej w uczelniach i instytutach.

Zwracamy się z apelem do wszystkich członków i sympatyków NSZZ „Solidarność”, całego środowiska akademickiego oraz wszystkich Polek i Polaków, którym leży na sercu dobra kondycja Polskiej Nauki o składanie podpisu pod petycją. Wystarczy wejść w poniższy link i potwierdzić chęć złożenia podpisu:

https://www.petycjeonline.com/w_sprawie_poprawy_sytuacji_f finansowej_w_uczelniach_i_instytutach

Prosimy o rozpowszechnianie powyższej informacji wśród współpracowników i znajomych.

4. Zwracamy się z prośbą o **przesyłanie do KSN uchwał** popierających protest podjętych przez Wasze Komisje Zakładowe oraz senaty uczelni, jeśli takie były przyjęte, a także **zdjęć z akcji protestacyjnych** w Waszych uczelniach (tablice, oflagowane budynki itp.).

Bardzo dziękujemy wszystkim organizacjom, które już przesyłały do nas takie dane. Pozyskane od Was materiały będą cenną informacją o przebiegu i rozwoju akcji protestacyjnej w całym kraju, a także materiałem pomocnym w pracy w Zespole do spraw przygotowania propozycji rozwiązań w zakresie wynagrodzeń w uczelniach publicznych, powołanym przez Ministra. Dokumentacja fotograficzna może posłużyć również do promowania i rozpowszechniania informacji o proteście.

W przypadku nadsyłania zdjęć, prosimy o krótką **informację o zgodzie autora** na publikację fotografii na stronie internetowej KSN oraz portalach społecznościowych naszej Sekcji. Uzyskanie takiej zgody będzie oznaczało zgodę na nieodpłatne użycie zdjęcia w przestrzeni Internetu oraz w wydawnictwach i materiałach promocyjnych KSN. Uczynicie to najłatwiej **wklejając w treść maila** następującą informację:

Wyrażam zgodę na nieodpłatne publikowanie przesłanych fotografii i materiałów na stronie internetowej, portalach społecznościowych oraz w wydawnictwach i materiałach promocyjnych Krajowej Sekcji Nauki.

Wszystkie materiały prosimy kierować na adres: kns@solidarnosc.org.pl

5. Pracownicy w części uczelni i instytutów zamierzają **20 grudnia br.** zorganizować godzinną pikietę przed swoimi instytucjami, informując społeczność lokalną o prowadzonej ogólnopolskiej akcji protestacyjnej. Biorąc pod uwagę sytuację epidemiczną, specyfikę pracy każdej uczelni i instytutu (tryb pracy) oraz oczekiwania członków naszego związku, **podjęcie decyzji o udziale w pikiecie pozostawiamy organizacjom zakładowym działającym w danych placówkach.**

6. Zgodnie z naszymi ustaleniami podczas spotkania 2 grudnia ze sztabem protestacyjnym, w załączeniu przesyłamy propozycję **listu z życzeniami do Premiera** (do dowolnej modyfikacji), którą zaproponował kol. Tomek Wójcik. Zachęcamy do **wysyłania tych życzeń pocztą elektroniczną** na adres Kancelarii Prezesa Rady Ministrów: kontakt@kprm.gov.pl

7. Zachęcamy również do podejmowania innych form protestów i dzielenia się pomysłami na ich realizację z innymi organizacjami przesyłając stosowną informację do KSN. Prosimy o śledzenie informacji na stronie internetowej KSN oraz naszych profili na portalach społecznościowych. Udostępniajcie nasze informacje, aby dotarły do jak najszerszego grona społeczności akademickiej.

w imieniu sztabu protestacyjnego KSN
Dominik Szczukocki

Jak to jest Odpowiedzi na pytania

1. Co stało się iskrą zapalną do uruchomienia akcji protestacyjnej?

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” już od dłuższego czasu zauważa postępującą pauperyzację środowiska akademickiego, a co za tym idzie upadek prestiżu zawodu nauczyciela akademickiego oraz pracownika instytutu naukowego i badawczego.

KSN kilkakrotnie skutecznie wynegocjowała podwyżki wynagrodzeń, ale podwyżki te jedynie utrzymywały status społeczny badaczy na stałym, nie najwyższym poziomie. Jednym z warunków wprowadzenia w 2018 roku tzw. „Konstytucji dla nauki” było wyrównanie wieloletnich zaniedbań w wynagrodzeniach. Rząd zobowiązał się wtedy do 30% podwyżki wynagrodzeń pracowników instytucji naukowych realizowanej w trzech kolejnych latach. W latach 2019 i 2020 zrealizowano tylko dwie podwyżki i to w bardzo okrojonej wysokości - odpowiednio 7% i 6%. Mimo, że KSN już w sierpniu 2020 r., a następnie w czerwcu 2021 r. apelowała w liście do rządzących o realizację kolejnego etapu wzrostu wynagrodzeń, apele te pozostały bez odzewu. Również wspólny apel środowiska akademickiego w sprawie systemowego wzrostu finansowania szkolnictwa wyższego i nauki z budżetu państwa sygnowany w lipcu 2021 r. przez KSN wraz z RSzWiN ZNP, KRASP i innymi gremiami nie spotkał się ze zrozumieniem rządzących. Od listopada 2020 r. przedstawiciele KSN spotykali się z kierownictwem MEiN trzykrotnie przedstawiając problemy nurtujące pracowników naszego sektora. Mimo to, w roku 2021 zaniechano dalszych regulacji wynagrodzeń, a na 2022 rok brak jest prognoz wywiązania się ze złożonych zobowiązań. W związku z powyższym oraz uwzględniając nastroje pracowników szkolnictwa wyższego i nauki, po konsultacjach z organizacjami związkowymi w uczelniach i instytutach, 4 listopada br. Rada KSN przekształciła się w sztab protestacyjny i ogłosiła swoje żądania. NSZZ „Solidarność” podejmie wszelkie przewidziane prawem działania, aby skłonić Rząd RP do właściwego finansowania uczelni i zapewnienia pracownikom uczelni godziwego wynagrodzenia.

2. Czy mógłby Pan napisać nieco więcej o postulatach, o których spełnienie walczyacie?

Akcja informacyjno-protestacyjna Krajowej Sekcji Nauki skupiła się wokół trzech podstawowych postulatów. Po pierwsze żądamy pełnej realizacji zobowiązania strony rządowej z 2018 r. zwiększenia wynagrodzeń zasadniczych pracowników nauki i szkolnictwa wyższego o 30%. Taką obietnicę złożył minister nauki i szkolnictwa wyższego 3 października 2018 r. podczas inauguracji roku akademickiego w Politechnice Krakowskiej¹, a potem jeszcze wielokrotnie to społeczne zobowiązanie było powtarzane przez rządzących. Przypominam również, że w grudniu 2018 r. to sam wicepremier Rządu RP mówił, że „poziom zarobków na uczelniach ciągle jeszcze rażąco odstaje od tego, ile naprawdę warta jest praca wykładowców akademickich i naukowców. Pracując nad Konstytucją dla Nauki, zapowiadaliśmy, że tym głębokim reformom towarzyszyć musi - jeśli mają się one zakończyć powodzeniem - zdecydowane zwiększanie nakładów na naukę i szkolnictwo wyższe, w tym podniesienie poziomu wynagrodzeń dla świata akademickiego”². Już 3 lata uczelnie funkcjonują w nowej rzeczywistości prawnej określonej przez Konstytucję dla Nauki. Niestety, Rząd nie wywiązuje się z zobowiązań, które wtedy publicznie ogłosił, ale również były one przedmiotem rozmów Krajowej Sekcji Nauki z ministerstwem. Rozumiemy trudną sytuację gospodarczą, ale obawiamy się, że jeżeli nie zostaną zrealizowane te obietnice Rządu w krótkim czasie, to zagrożony system nauki

¹ naukawpolsce.pl, Gowin: do 2021 podwyżki na uczelniach nawet o ok. 30 proc., 03.10.2018

² www.pulshr.pl, Jacek Ziarno, Budżet sypnie groszem. W 2019 roku solidne podwyżki na uczelniach, 19.12.2018

i szkolnictwa wyższego bezpowrotnie straci to co najcenniejsze - ostatnich młodych wiążących swoją przyszłość z nauką, czyli pozbawi nasz kraj jakiejkolwiek szansy na rozwój i suwerenność. Jest to naprawdę racja stanu - dbać o rozwój nauki i szkolnictwa wyższego.

Żądamy także wzrostu minimalnego wynagrodzenia zasadniczego profesora oraz powiązania wynagrodzeń zasadniczych wszystkich pracowników uczelni i instytutów z wysokością minimalnego wynagrodzenia zasadniczego profesora. Podczas wprowadzania reformy w 2018 r., po długich negocjacjach udało się doprowadzić do konsensusu, w wyniku którego wprowadzane rozporządzeniem ministra minimalne wynagrodzenie zasadnicze profesora będzie wynosiło trzykrotność płacy minimalnej w danym roku (w 2018 r. było to 6410 zł brutto, przy płacy minimalnej wynoszącej 2100 zł). Niestety również ta umowa społeczna nie została dochowana i mimo, że płaca minimalna rośnie z roku na rok, to rozporządzenie ministra pozostaje niezmiennie. Brak corocznej rewaloryzacji minimalnego wynagrodzenia profesora spowodował, że w roku 2022 przelicznik ten spadnie z 3-krotności w 2018 r. prawie do 2-krotności. To wyraźnie pokazuje spłaszczenie wynagrodzeń w uczelniach i zubożenie całego środowiska. Osobnym problemem pozostaje całkowite uwolnienie płac nienauczycieli. Tak, jak przewidywaliśmy, jest to grupa, która najboleśniej odczuwa skutki braku środków finansowych, stąd też domagamy się powiązania wynagrodzeń zasadniczych pracowników niebędących nauczycielami akademickimi z wynagrodzeniem profesora. Oczekujemy takiego samego potraktowania pracowników instytutów naukowych i badawczych.

Trzecim naszym postulatem jest żądanie wdrożenia systemowego wzrostu nakładów finansowych z budżetu państwa na naukę i szkolnictwo wyższe, tak by jak najszybciej osiągnąć finansowanie na poziomie średnim krajów UE. Stawiając ten postulat nie tylko myślimy o zabezpieczeniu środków na realizację wcześniejszych żądań. Próbujemy ścigać się w światowych rankingach uczelni. Zapominamy przy tym, że finansowanie nauki w Polsce nie osiąga nawet 1 proc. PKB, a kraje takie jak Izrael czy Chiny osiągają poziom 3 proc. PKB. Ponadto, społeczeństwo musi sobie uświadomić, zwłaszcza w czasach pandemii, że każdy z nas jest beneficjentem - w sposób bezpośredni lub pośredni - systemu szkolnictwa wyższego i nauki. Musimy pamiętać o społecznej odpowiedzialności nauki, o wpływie nauki uprawianej w Polsce na rozwój naszej gospodarki narodowej. To szkoły wyższe są kuźnią przyszłych kadr dla przemysłu i gospodarki, medycyny, oświaty, administracji, a prowadzone przez naukowców badania mają na celu poprawę bytu całego społeczeństwa, rozwiązywanie problemów trapiących ludzkość i środowisko oraz stałe podnoszenie stopnia rozwoju cywilizacyjnego. To w uczelniach i instytutach powstają nowe rozwiązania dla przemysłu, branży IT, nowe leki, szczepionki, to uczelnie przygotowują nauczycieli do pracy z naszymi dziećmi. Odpowiednie finansowanie tego sektora przyniesie wymierne korzyści dla całej gospodarki Polski, ale jest to proces długofalowy. Jak wyraźnie pokazują badania, każda złotówka zainwestowana w naukę przynosi 5 zł wzrostu PKB! Wystarczy spojrzeć jak szybki jest postęp rozwoju gospodarczego krajów, które dostatecznie inwestują w naukę i szkolnictwo wyższe. Dlatego apelujemy, aby rządzący jak najszybciej doprowadzili do sytuacji, by finansowanie tego sektora było przynajmniej na poziomie średnim krajów UE.

3. Jak w tej chwili – średnio, albo na konkretnych przykładach – kształtują się wynagrodzenia dla poszczególnych grup zatrudnionych na uczelniach?

Wynagrodzenia zasadnicze nauczycieli akademickich balansują na granicy płacy minimalnej określonej ustawą dla poszczególnych stanowisk i tylko na niektórych uczelniach są nieco wyższe. Wysokość minimalnej płacy zasadniczej nauczyciela akademickiego uzależniona jest od minimalnego wynagrodzenia zasadniczego profesora (na dzień dzisiejszy to 6410 zł brutto) i wynosi odpowiednio dla profesora uczelni 5320 zł, adiunkta 4680 zł, a dla asystenta/wykładowcy/lektora to 3205 zł brutto. Przypominam, że w 2022 roku minimalne wynagrodzenie za pracę wzrosło do 3010 zł brutto. Takie wynagrodzenia nauczycieli akademickich powodują, że wyższe uczelnie kształcą zdolnych i bardzo dobrze przygotowanych absolwentów na potrzeby zagranicznych korporacji. Absolwenci nie chcą podejmować pracy naukowej na uczelni, ponieważ pierwsza praca poza uczelnią zapewnia im wynagrodzenie wyższe niż to, które otrzymują ich promotorzy. Minister nauki i szkolnictwa wyższego sam mówił w 2018 r., że „podwyżki zapewne przyhamują rozglądanie się za innym niż nauczanie akademickie czy prace badawczo-rozwojowe zajęciem i spowodują, że część cennych dla szkół wyższych kadr zdecyduje się jednak w nich pozo-

stać”³. Czyli problem ten jest dobrze znany rządzącym. Mimo to, wciąż mało mówi się o luce pokoleniowej, która jest w naszym sektorze. Najstarsi odchodzą na emerytury. Chcielibyśmy, żeby zastępowali ich najlepsi absolwenci. Jak można to osiągnąć przy tak marnych zarobkach? Nie wolno też zapominać, że praca na uczelni to nie tylko badania, ale również dydaktyka. Powinna ona być prowadzona na jak najwyższym poziomie, a taki młody pracownik musi przynajmniej kilka lat uczyć się pod okiem starszego kolegi, żeby nabrać wprawy w prowadzeniu zajęć.

Nie możemy też zapominać o nienauczycielach. Kadra pomocnicza, bez której żadna uczelnia nie może prawidłowo funkcjonować, otrzymuje wynagrodzenie, które często balansuje na granicy płacy minimalnej. Przypominam, że w większości są to osoby z wyższym wykształceniem, ze znajomością języków obcych, są specjalistami w swojej dziedzinie i do tego znają specyfikę pracy na uczelniach (np. różnice w interpretacji niektórych przepisów w naszej branży). To są również informatycy, bez których współczesna uczelnia czy instytut nie jest w stanie funkcjonować, zwłaszcza w czasach pandemii. Wszyscy znamy rynek pracy informatyków, osób zarządzających projektami, finansami i zasobami ludzkimi, wiemy jak wysokie zarobki potrafią osiągać te grupy zawodowe na wolnym rynku. Więc jakie my mamy mechanizmy, które pozwolą zatrzymać te wysoko wykwalifikowane kadry na uczelniach? Dzisiaj te osoby odchodzą z uczelni i przechodzą do sektora prywatnego, do gospodarki, tam, gdzie mogą za zarobione pieniądze godnie żyć. W ostatnim roku w dyscyplinie informatyka nadano jedynie jeden tytuł!

Niestety, podobnie albo jeszcze gorzej, wygląda sprawa wynagrodzeń zasadniczych wśród pracowników instytutów badawczych i jednostek PAN.

4. Z jakim odzewem spotkała się zapowiedź grudniowej akcji? W komentarzach można przeczytać, że ludzie nie wierzą w jej powodzenie. Czy sądzi Pan, że to zniechęcenie, rezygnacja, z którą coraz częściej można spotkać się w środowisku, czy po prostu wrodzony pesymizm? Jakie głosy docierają do KSN.

Sztab protestacyjny KSN spotkał się 2 grudnia br. z przedstawicielami kilkudziesięciu organizacji zakładowych NSZZ „Solidarność” w uczelniach i instytutach z całej Polski. W dyskusji zostały zatwierdzone wspólne postulaty akcji informacyjno-protestacyjnej. Wymieniliśmy się również poglądami na temat sposobu przeprowadzenia protestu oraz problemów jakie na co dzień napotykają nasi przedstawiciele w swoich macierzystych placówkach.

Od tej pory, codziennie wpływają do nas uchwały komisji zakładowych popierających ogólnopolski protest Krajowej Sekcji Nauki i deklaracje o przystąpieniu kolejnych uczelni i instytutów do akcji. Na znak protestu uczelnie zostały oflagowane, a plakaty informacyjne są rozwieszane we wszystkich budynkach. Biorąc pod uwagę istotę problemu, również Zarządy Regionów NSZZ „Solidarność” proszone są o włączanie się w protest.

5. Jakie planujecie dalsze kroki po 20 XII?

Akcja protestacyjno-informacyjna KSN w uczelniach i instytutach rozpoczęła się w pełni 2 grudnia i będzie trwała, dopóki strona rządowa nie zajmie się realizacją naszych postulatów. W grudniu chcemy skupić się na informowaniu naszego środowiska, ale również całego społeczeństwa o problemach na jakie napotykamy w naszej pracy zawodowej. Wstępnie rozważaliśmy przeprowadzenie pikiet 20 grudnia, ale ten termin nie jest dla nas decydujący, chociaż wiemy, że jeżeli warunki epidemiczne na to pozwolą, część uczelni zamierza w tym dniu przeprowadzić pikiety.

Chcemy wierzyć, że Rząd RP pochyli się nad problemami szkolnictwa wyższego i nauki, usłyszyny głosy płynące z całego środowiska i wreszcie przystąpi do rozmów o przyszłości naszego sektora. Jeśli Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” nie zobaczy dobrej woli ze strony Rządu i wznowienia z nami konstruktywnego dialogu, będziemy zmuszeni do podjęcia bardziej radykalnych działań, również we współpracy z innymi sektorami, bo należy pamiętać, że nauka i szkolnictwo wyższe są silnie powiązane z wieloma branżami, w tym z oświatą, przemysłem, medycyną i zdrowiem publicznym, ale również z kulturą i sztuką.

Dominik Szczukocki

Pełny wywiad z przewodniczącym Rady KSN ukazał się w Forum Akademickim 12/2001

³ www.pulshr.pl, Jacek Ziarno, *Budżet sypnie groszem. W 2019 roku solidne podwyżki na uczelniach*, 19.12.2018

Komunikat Rzecznika prasowego Sztabu Protestacyjnego Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” w sprawie akcji protestacyjnej

Szanowne Koleżanki, Szanowni Koledzy.

W dniu 4 listopada 2021 r. Rada Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” przekształciła się w Sztab Protestacyjny, a jego działania w pierwszej fazie przyjmują formę akcji informacyjnej.

O co walczymy?

Krajowa Sekcja Nauki żąda zrealizowania zobowiązania Rządu RP z 2018 r. zwiększenia wynagrodzeń zasadniczych pracowników nauki i szkolnictwa wyższego. Zapowiadany wzrost wynagrodzeń o 30% został rozłożony na trzy lata. W ciągu dwóch lat (2019 r., 2020 r.) zrealizowano jedynie wzrost o 13%. W roku 2021 zaniechano dalszych regulacji, a w 2022 r. brak jest prognoz wywiązania się ze złożonych zobowiązań.

Krajowa Sekcja Nauki zwraca uwagę na pilną potrzebę wzrostu minimalnego wynagrodzenia zasadniczego profesora do uzgodnionej w 2018 roku trzykrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę. Konieczne jest również powiązanie wynagrodzeń zasadniczych wszystkich pracowników (nauczycieli i nie nauczycieli) z wysokością minimalnego wynagrodzenia zasadniczego profesora.

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” od wielu lat domaga się wdrożenia systemowego wzrostu nakładów finansowych z budżetu państwa na naukę i szkolnictwo wyższe, tak by jak najszybciej osiągnąć finansowanie na poziomie średnim krajów UE, co ma kluczowe znaczenie dla rozwoju Polski.

Krajowa Sekcja Nauki dostrzega starania Rządu Rzeczypospolitej Polskiej prowadzące do zwiększania środków w budżecie państwa na szkolnictwo wyższe i naukę, w tym coroczną inflacyjną waloryzację nakładów budżetowych, czy przekazanie jednorazowo w roku 2021 nadzwyczajnych środków na działania inwestycyjne w uczelniach. Jednak uważamy, że są to działania niewystarczające, a w szczególności niedające możliwości właściwego kształtowania wynagrodzeń pracowników publicznych szkół wyższych i instytutów naukowych.

Warszawa, 26. listopada 2021 roku.

MINISTER EDUKACJI I NAUKI

POWOŁUJE ZESPÓŁ DS. WYNAGRODZEŃ

W odpowiedzi na ogólnopolski protest pracowników szkolnictwa wyższego Przemysław Czarnek Minister Edukacji i Nauki powołał Zespół do spraw przygotowania propozycji rozwiązań w zakresie wynagrodzeń w uczelniach publicznych.

W skład zespołu wchodzi:

- 1) przewodniczący – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji i Nauki;
- 2) członkowie:
 - a) przedstawiciel Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich,
 - b) przedstawiciel Konferencji Rektorów Publicznych Uczelni Zawodowych,
 - c) przedstawiciel Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”,
 - d) przedstawiciel Rady Szkolnictwa Wyższego i Nauki Związku Nauczycielstwa Polskiego,
 - e) przedstawiciel Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
 - f) dyrektor Departamentu Budżetu i Finansów,
 - g) dyrektor Departamentu Prawa Szkolnictwa Wyższego i Nauki,
 - h) dyrektor Departamentu Szkolnictwa Wyższego.

Zespół został powołany Zarządzeniem Ministra Edukacji i Nauki z dnia 13 grudnia 2021 r. Pierwsze spotkanie zespołu planowane jest jeszcze na ten tydzień.

Komunikat z posiedzenia

Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

w dniu 04.11.2021 r.

W dniu 4 listopada br. odbyło się posiedzenie Rady KSN NSZZ „Solidarność”. Posiedzenie Rady miało formę spotkania zdalnego. Udział wzięło 24 członków Rady, dwóch przedstawicieli Komisji Rewizyjnej, pracownica biura KSN oraz goście z organizacji związkowych zrzeszonych w KSN: kol. kol. Andrzej Jabłoński (Uniwersytet Wrocławski), Michał Urbański (Politechnika Warszawska), Julian Srebrny (Uniwersytet Warszawski), Wojciech Kozdruń (Państwowy Instytut Weterynaryjny -PIB Puławy).

Przedmiotem obrad Rady były następujące tematy:

1. Sprawy szkolnictwa wyższego i nauki

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” w czerwcu br. wystosowała do Ministra Edukacji i Nauki oraz Premiera Rządu RP Apel w sprawie uposażeń pracowników nauki i szkolnictwa wyższego. Odbyło się także spotkanie przedstawicieli KSN-u z Ministrem prof. Przemysławem Czarnikiem m.in. w tej sprawie. Domagaliśmy się zrealizowania trzeciego etapu podwyżki, a także realizacji systematycznego wzrostu wynagrodzeń pracowników sektora szkolnictwa wyższego i nauki oraz zmiany Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie wysokości minimalnego miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego dla profesora w uczelni publicznej. Niektóre organizacje uczelniane (np. z Politechniki Krakowskiej i z Uniwersytetu Jagiellońskiego) wysłały listy do Ministra w sprawie podwyższenia wynagrodzeń. Wobec braku odpowiedzi lub negatywnej odpowiedzi Ministerstwa, że nie przewiduje się środków na wzrost wynagrodzeń w 2022 r., Prezydium Rady KSN rekomenduje Radzie podjęcie akcji informacyjno-protestacyjnej.

W związku z tym przewodniczący KSN zaproponował dyskusję i głosowanie nad następującymi uchwałami:

- Uchwała Rady KSN nr 17/2021 w sprawie wyrażenia zgody na akcję protestacyjną zorganizowaną przez KSN
- Uchwała Rady KSN nr 18/2021 w sprawie powołania Sztabu Protestacyjnego.

W dyskusji głos zabrali: D. Szczukocki, M. Kisilowski, M. Sawicki, J. Srebrny, M. Sapor, B. Dołęga, W. Kozdruń, A. Jabłoński, A. Białowska-Tejchman, I. Jędrychowska, A. Nieróbca, J. Szymków. Zwracano uwagę, że Krajowa Sekcja Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” też podejmuje akcje protestacyjne. W akcji protestacyjnej należy uwzględnić również instytuty badawcze. Ponadto zaproponowano, aby nawiązać współpracę w tym zakresie z Radą Szkolnictwa Wyższego i Nauki ZNP.

Po dyskusji, Rada pozytywnie przegłosowała powyższe uchwały.

W dalszej części dyskutowano o różnych formach protestu, łącznie z wykorzystaniem mediów społecznościowych. Przewodniczący D. Szczukocki zaproponował spotkanie Przewodniczących Komisji Uczelnianych w powyższych sprawach. Spotkanie powinno odbyć się w listopadzie lub na 2 początku grudnia, aby niezwłocznie przygotować akcje informacyjno-protestacyjne. Przewodniczący zaproponował, aby do 15 listopada zgłaszać hasłowe postulaty strajkowe.

Przedstawienie propozycji zmian do ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Kol. M. Kisilowski przedstawił propozycje zmian do ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, które były już wcześniej opracowane przez KSN we współpracy z organizacjami zakładowymi i które zostały zaakceptowane przez Prezydium KSN na posiedzeniu w dniu 21 października br. W propozycji zmian znalazły się na razie tylko tzw. zmiany techniczne, ponieważ w najbliższym czasie tylko taka nowelizacja jest przewidziana. Minister P. Czarnek dotychczas nie uwzględnił w kolejnych zmianach ustawy propozycji KSN NSZZ „Solidarność”. Propozycje zgłaszanych zmian wraz z uzasadnieniem zostały przedstawione w osobnym dokumencie. W dniu 16 listopada ma się odbyć kolejne spotkanie z władzami ministerstwa w tej sprawie.

Sytuacja w uczelniach.

W dyskusji zwracano uwagę, że w wielu uczelniach nie są przestrzegane prawa związków zawodowych i marginalizowana jest pozycja związków zawodowych. W większości uczelni, związek zawodowy nie może wyegzekwować prawa do uzgadniania zasad wydzielenia środków na wynagrodzenia w budżetach uczelni. Ponadto, mimo zmniejszającej się liczby studentów, pensum dydaktyczne nadal są utrzymywane na maksymalnym poziomie. Inne zgłaszane do KSN problemy występujące na uczelniach to łamanie praw pracowniczych, zastrzeżenia do działalności Rad Uczelni, umarzanie przez sądy spraw karnych wnoszonych przez pracowników przeciwko pracodawcy, ograniczanie awansu pracowników, co oznacza brak możliwości awansów finansowych, brak jasnych kryteriów konkursowych zatrudniania na poszczególne stanowiska, brak przejrzystych, demokratycznych zasad wyborów organów uczelni - władz uczelni i wydziałów, członków senatów, podnoszono problem spraw dyscyplinarnych i uczestnictwo w nich przedstawicieli związków zawodowych. Niektóre uczelnie są w sporze zbiorowym z rektorami. W dyskusji głos zabrali: A. Jabłoński, D. Szczukocki, J. Srebrny, J. Kaczor, B. Dołęga, M. Kisilowski, I. Jędrychowska, M. Sapor.

Sprawy instytutów badawczych

W dniu 4 października odbyło się XXIX Forum Instytutów Badawczych, w którym ze strony KSN udział wzięli kol. kol. D. Szczukocki, J. Piwonońska, A. Bortkiewicz, W. Kozdruń. Podczas Forum odbyła się debata pt. Przyszłość instytutów badawczych w Polsce, z udziałem przedstawicieli rządu. Zauważamy, że problemy pracownicze i finansowe są podobne jak w uczelniach.

Informacje Przewodniczącego KSN i komisji problemowych

a) Kol. M. Kisilowski poinformował o wchodzącej w życie z dniem 17 grudnia 2021 r. ustawie o ochronie sygnalistów w Polsce i roli związków zawodowych w tym systemie. W dyskusji głos zabrali koledzy: M. Kisilowski, M. Kaczyńska, J. Szymków, A. Jabłoński, W. Kozdruń, D. Szczukocki.

b) Kol. M. Kisilowski przypomniał, że KSN zbiera informacje odnośnie przebiegu oceny okresowej nauczycieli akademickich.

c) Kol. K. Pszczółka poinformował o szkoleniach prowadzonych, w formie zdalnej, przez KSN. Najbliższe szkolenie odbędzie się 9 listopada br.

d) Kol. A. Białowska-Tejchman przedstawiła krótkie sprawozdanie ze zdalnego spotkania HERSC, które odbyło się 20.10 br. w Brukseli. Więcej informacji znajdzie się w oddzielnym sprawozdaniu.

e) Kol. J. Lisok przedstawiła informacje z EUROCADRES.

f) Kol. M. Kaczyńska przypomniała o trwającej społecznej kampanii informacyjnej „Stres Cyfrowy”. Zachęcała do zapoznania się z materiałami kampanii i wydarzeniami odbywającymi się w jej trakcie. KSN jest oficjalnym partnerem kampanii „Stres Cyfrowy”.

**Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”
(-) Dominik Szczukocki**

Komunikat z posiedzenia Prezydium Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” Posiedzenie zdalne, 21.10.2021 r.

W posiedzeniu Prezydium Rady KSN NSZZ „Solidarność” wzięło udział 12 członków Prezydium oraz przewodniczący Komisji Rewizyjnej kol. Tadeusz Kolenda. Posiedzenie miało formę spotkania zdalnego.

Tematy podejmowane podczas obrad Prezydium:

1. Propozycje Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” zmian w ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

W związku z informacją, że w pierwszych dniach listopada ministerstwo planuje dokonać zmian technicznych w ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, kol. M. Kisilowski, przewodniczący Komisji ds. Organizacyjnych i Legislacyjnych, na podstawie wielomiesięcznych dyskusji i propozycji przesyłanych do KSN, przygotował projekt takich zmian. Przedstawiony projekt został przedyskutowany przez członków Prezydium i po zgłoszonych korektach zaakceptowany. Pismo z propozycjami zmian zaproponowanymi przez KSN NSZZ „Solidarność” będzie przekazane do Ministerstwa Edukacji i Nauki na ręce prof. Włodzimierza Bernackiego, Sekretarza Stanu i pełnomocnika Rządu ds. monitorowania wdrażania reformy szkolnictwa wyższego i nauki. Propozycje tych technicznych zmian, będą dostępne na stronie internetowej KSN.

W dyskusji głos zabrali: Przewodniczący D. Szczukocki, kol. kol. M. Kisilowski, B. Dołęga, K. Pszczółka, M. Sapor, M. Sawicki, T. Kolenda.

2. Akcje protestacyjne w związku z brakiem realizacji zobowiązań Rządu RP w sprawie podwyżki wynagrodzeń pracowników uczelni.

Pracownicy uczelni domagają się realizacji zobowiązań Rządu dotyczących podwyżki wynagrodzeń w związku z wdrażaną od 2018 r. reformą szkolnictwa wyższego. Z Komisji Zakładowych uczelni wyższych napływają opinie, że należy podjąć zdecydowane działania w celu jednoznacznego zapisania w ustawie budżetowej na 2022 r. środków przeznaczonych na realizację zaplanowanej w 2018 r. 30% podwyżki wynagrodzeń. Podkreślić należy, że dotychczas zrealizowano 13% podwyżki. Ponadto, jak poinformował Przewodniczący KSN, podwyższenie płacy minimalnej od 1 stycznia 2022 r. do kwoty 3010 zł, na wielu uczelniach oraz w instytutach badawczych spowoduje duże obciążenie finansowe jednostek, ponieważ muszą one dokonać tej regulacji ze środków własnych.

W dyskusji ustalono, że należy podjąć konkretne sposoby działania. Na posiedzeniu najbliższej Rady zostaną przedstawione główne cele i działania akcji protestacyjnej. Zaplanowano również zorganizowanie spotkania z Przewodniczącymi Komisji Zakładowych i zaangażowanie Komisji w działania w swoich środowiskach

podczas akcji protestacyjnych. Wśród planowanych działań będzie np. akcja informacyjna w mediach społecznościowych, opracowane zostaną materiały informacyjne, akcja wysyłania listów do Rządu oraz Ministerstwa Edukacji i Nauki z żądaniem realizacji zobowiązań Rządu odnośnie obiecanej podwyżki wynagrodzeń zasadniczych pracowników, a także podwyższenia minimalnego wynagrodzenia profesora względem, którego kształtowane są wynagrodzenia pozostałych nauczycieli akademickich i pracowników niebędących nauczycielami akademickimi.

W dyskusji głos zabrali kol. kol. D. Szczukocki, M. Kisilowski, B. Dołęga, K. Pszczółka, M. Sapor, M. Sawicki, I. Jędrychowska, M. Kaczyńska, A. Białowolska-Tejchman.

Podsumowując dyskusję, Przewodniczący poinformował, że Prezydium Rady KSN zarekomenduje Radzie (na posiedzeniu w dniu 4 listopada br.) powołanie Komitetu Protestacyjnego oraz zespołów roboczych, które zajmą się przygotowaniem poszczególnych problemów przedstawianych podczas akcji protestacyjnej.

Spotkanie Przewodniczących poszczególnych Komisji Zakładowych zaplanowano w drugiej połowie listopada.

3. Informacje z Komisji problemowych.

- Kol. K. Pszczółka, przewodniczący Komisji ds. Szkoleń poinformował, że 12 października odbyło się szkolenie pt. „Rola i pozycja związków zawodowych na uczelniach wyższych”. Planowane są kolejne szkolenia mające na celu przybliżenie problematyki stosowania prawa pracy w uczelniach. Szkolenia są nagrywane i będą udostępnione członkom Komisji Uczelnianych NSZZ „Solidarność” zrzeszonych w Krajowej Sekcji Nauki.
- Kol. A. Białowolska-Tejchman, przewodnicząca Komisji ds. Współpracy Międzynarodowej, przekazała informację z międzynarodowej zdalnej konferencji zorganizowanej przez HERSC. Szczegółowe informacje dostępne będą w oddzielnym sprawozdaniu.
- Kol. B. Dołęga przewodniczący komisji ds. Finansowania Szkolnictwa Wyższego i Nauki, przekazał informację dotyczące podziału subwencji w roku 2020 wraz ze strukturą zatrudnienia w poszczególnych uczelniach.
- Kol. M. Kaczyńska, przewodnicząca komisji ds. Komunikacji i Rozwoju Związku, poinformowała, że 19 i 21 października br. odbywają się szkolenia organizowane przez Centralny Instytut Ochrony Pracy – PIB, pt. Stres cyfrowy. Konferencja jest częścią społecznej kampanii informacyjnej „Stres cyfrowy”, która potrwa do końca 2021 r.
- Kol. M. Kisilowski, przewodniczący Komisji ds. Organizacyjnych i Legislacyjnych, zbiera informacje o przebiegu oceny okresowej nauczycieli akademickich i ewentualnych nieprawidłowościach występujących podczas tej oceny. Przypadki uporczywego łamania praw pracowniczych, w tym w obszarze oceny okresowej nauczycieli akademickich (np. stosowanie kryteriów oceny, które nie zostały podane przed rozpoczęciem okresu oceny) mogą stanowić podstawę wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko rektorowi. Wnioskodawcą wszczęcia postępowania dyscyplinarnego może być KSN na prośbę właściwej Komisji Zakładowej.

4. Komunikaty Przewodniczącego.

- W dniach 8-9 lipca odbyło się posiedzenie Zgromadzenia Plenarnego KRASP.
- W dniu 16 lipca przedstawiciele KSN spotkali się z ministrem edukacji i nauki.
- W dniach 21 i 23 lipca oraz 30 września braliśmy udział w posiedzeniach sejmowej komisji i podkomisji ds. nauki i szkolnictwa wyższego.
- 4 października odbyło się Forum Instytutów Badawczych.
- 6 października odbyła się debata na temat przyszłości Ustawy 2.0 podczas Kongresu 590.

Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność ” (-) Dominik Szczukocki

ODBYŁO SIĘ KOLEJNE SZKOLENIE

POZYCJA NEGOCJACYJNA ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH – SZKOLENIE ONLINE

Zapraszamy na zdalne szkolenie „Pozycja negocjacyjna Związków Zawodowych – możliwości i trudności”

Szkolenie było bezpłatne i kierowane tylko do członków organizacji związkowych funkcjonujących na uczelniach wyższych i instytutach badawczych w Polsce, zrzeszonych w Krajowej Sekcji Nauki.

Prowadzącymi byli: **prof. dr hab. Aldona Skudrzyk** – językoznawczyni, specjalistka z zakresu socjolingwistyki i pragmatyki języka, **dr Sławomir Driczinski** – prawnik, związkowiec, posiadający unikalne doświadczenie prawne wykorzystywane w praktyce związkowej, **dr Aleksandra Kalisz** i **dr Ewelina Tyc** specjalistki ds. strategii komunikacji i wizerunku.

Szkolenie odbyło się w formie zdalnej, pierwsza część na platformie Clickmeeting, druga warsztatowa na platformie Zoom. Szkolenie odbędzie się **9 listopada 2021 r.** i rozpoczęło się o godzinie 9:00. Pierwsza część teoretyczno-praktyczna od 9.00 – 11.00. Druga część - warsztatowa rozpocznie się o 11.15 i trwała do godziny 12.45.

Spotkanie w części wykładowej wprowadziło nas w prawne zagadnienia prowadzenia sporów w oparciu o podstawy prawne i uwarunkowania środowiskowe. Zostały przedstawione także naukowo-badawcze podejście do tematu języka – słów – znaczeń i pojęć w komunikacji, a także odkryto przed nami cały świat komunikacji pozawerbalnej i mikrosygnatów komunikacyjnych.

W części drugiej warsztatowej zaproponowano krótkie warsztaty z zakresu sprawnego komunikowania się, wizerunku negocjatora i budowania pewności siebie poprzez komunikację niewerbalną.

Załączamy plakaty informując o szkoleniu i o programie szkolenia.

**POZYCJA
NEGOCJACYJNA
ZWIĄZKÓW
ZAWODOWYCH**
- MOŻLIWOŚCI I TRUDNOŚCI

PROF. DR HAB. ALDONA SKUDRZYK
DR ALEKSANDRA KALISZ
DR EWELINA TYC
DR SŁAWOMIR DRICZINSKI

9.11.2021
GODZ. 9:00-12:45
szkolenie będzie składało się z dwóch części

szkolenie online - platformy Clickmeeting i Zoom

ZAREJESTRUJ SIĘ
LUB NAPISZ MAIL NA ADRES:
KSN@SOLIDARNOSC.ORG.PL
DECYDUJE KOLEJNOŚĆ ZGŁOSZEŃ

**POZYCJA
NEGOCJACYJNA
ZWIĄZKÓW
ZAWODOWYCH**
- MOŻLIWOŚCI I TRUDNOŚCI

I CZĘŚĆ - 9.00 - 10.00
DR SŁAWOMIR DRICZINSKI
- PRAWNE ZASADY PROWADZENIA SPORU ZBIOROWEGO NA UCZELNI
- SPÓR OPARTY NA USTAWIE O ROZWIĄZYWANIU SPORÓW ZBIOROWYCH
- SPÓR POZA PROCEDURĄ USTAWY
- POROZUMIENIA KONCZĄCE SPÓR
- ODPOWIEDZIALNOŚĆ ZA PROWADZENIE SPORU

II CZĘŚĆ 10.00 - 11.00
PROF. DR HAB. ALDONA SKUDRZYK
- KAŻDA ROZMOWA TO SPOTKANIE - WARUNKI DOBREJ KOMUNIKACJI
- KOMUNIKACJA WPROST I NIE WPROST (SYGNAŁY I MIKROSYGNAŁY KONWERSACYJNE)
- TZW. TRUDNE AKTY MOWY - ZAGROŻENIE TWARZY INTERLOKUTORA
- KONOTACJE I SEMANTYCZNE PRZESUNIĘCIA JAKO BARIERY KOMUNIKACYJNE

III CZĘŚĆ - WARSZTATOWA 11.15-12.45 NA PLATFORMIE ZOOM
DR ALEKSANDRA KALISZ I DR EWELINA TYC
- JA I TY W ŚRODOWISKU KOMUNIKACYJNYM (SPÓSOBY SPRawnego POROZUMIEWANIA SIĘ)
- STRATEGIE KOMUNIKACYJNE (METODY OSIĄGANIA CEŁÓW KOMUNIKACYJNYCH)
- WIZERUNEK NEGOCJATORA (BUDOWANIE PEWNOŚCI SIEBIE POPRZEC KOMUNIKACJĘ NIEWERBALNĄ)
- PODSTAWY NEGOCJACJI (KOMPETENCJE NEGOCJATORA W RÓŻNYCH SYTUACJACH KOMUNIKACYJNYCH)

09.11.2021
GODZ. 9:00-12:45

NSZZ
Solidarność
KRAJOWA SEKCJA NAUKI

ZE STRONY MINISTERSTWA EDUKACJI I NAUKI

W tym roku szkolnym ferie zimowe dla uczniów z całego kraju odbędą się w jednym terminie i potrwać od 4 do 17 stycznia 2021 r. W trosce o zdrowie i bezpieczeństwo swoich bliskich tegoroczne ferie uczniowie spędzą głównie w domach. Chcemy, aby czas odpoczynku był jednak inspirujący i ciekawy, dlatego będziemy zachęcać do skorzystania z ofert, przygotowanych przez naszych partnerów na czas wolny od zajęć lekcyjnych.

Więcej na stronie <https://www.gov.pl/web/edukacja-i-nauka/ferie-2021>

Wyniki rekrutacji na studia w roku akademickim 2021/2022 w uczelniach nadzorowanych przez Ministra Edukacji i Nauki

<https://www.gov.pl/web/edukacja-i-nauka/wyniki-rekrutacji-na-studia-w-roku-akademickim-20212022-w-uczelniach-nadzorowanych-przez-ministra-edukacji-i-nauki>

Ponad 428 tys. osób zostało przyjętych na I rok studiów w roku akademickim 2021/2022 w uczelniach nadzorowanych przez Ministra Edukacji i Nauki. Studia pierwszego stopnia i jednolite studia magisterskie rozpoczęło ponad 319 tys. osób, a studia drugiego stopnia prawie 109 tys. osób. W uczelniach publicznych będzie studiowało prawie 290 tys. osób, a w niepublicznych ponad 138 tys. osób. Kandydaci na studia najchętniej wybierali: informatykę, psychologię, zarządzanie, kierunek lekarski oraz prawo. Najwięcej zgłoszeń na jedno miejsce na studia stacjonarne pierwszego stopnia i jednolite studia magisterskie odnotowały: Politechnika Gdańska, Politechnika Warszawska i Politechnika Poznańska.

Studenci przyjęci na I rok studiów w roku akademickim 2021/2022

Łącznie na I rok studiów pierwszego stopnia i jednolitych studiów magisterskich w uczelniach nadzorowanych przez Ministra Edukacji i Nauki zostało przyjętych ponad **428 tys. osób** (428 302), w tym **319 375 osób** na studia pierwszego stopnia i jednolite studia magisterskie oraz **108 927 osób** na studia drugiego stopnia.

Studia w uczelniach publicznych rozpoczęło prawie **290 tys. osób** (289 886), z tego ponad **76 tys.** studia drugiego stopnia (76 021). W trybie stacjonarnym będzie studiowało prawie **228 tys. osób** (227 892), w tym blisko **53 tys.** (52 817) na studiach drugiego stopnia.

Do uczelni niepublicznych (w tym KUL) przyjęto ponad **138 tys. kandydatów** (138 416), z tego blisko **33 tys.** (32 906) na studia drugiego stopnia. Prawie **47 tys.** z nich będzie studiowało w trybie stacjonarnym, w tym nieco ponad **7 tys.** na studiach drugiego stopnia.

Najchętniej wybierane kierunki studiów

Najpopularniejsze kierunki studiów na studiach stacjonarnych pierwszego stopnia i jednolitych studiach magisterskich według ogólnej liczby zgłoszeń kandydatów to: **informatyka** (36 026), **psychologia** (35 264), **zarządzanie** (29 272), **kierunek lekarski** (21 620 – z wyłączeniem danych z uczelni nadzorowanych przez Ministra Zdrowia) i **prawo** (20 541). Na kolejnych miejscach znalazły się: ekonomia, filologia angielska, finanse i rachunkowość, budownictwo oraz pielęgniarstwo.

Jeśli natomiast weźmiemy pod uwagę liczbę kandydatów na jedno miejsce, najbardziej obleganymi kierunkami w roku akademickim 2021/2022 były: **inżynieria nanostruktur** (27,8), **koreanistyka** (26,6), **zielone technologie** (25,1), **inżynieria internetu rzeczy** (22,0), **komunikacja wizerunkowa** (18,3). Dużą popularnością cieszyły się także: filologia orientalna – japonistyka, mechanika i projektowanie maszyn, orientalistyka – japonistyka, anglistyka oraz automatyka, robotyka i systemy sterowania.

Najpopularniejsze uczelnie publiczne

W roku akademickim 2021/2022 najchętniej wybieraną uczelnią przez kandydatów na studia stacjonarne pierwszego stopnia i jednolite studia magisterskie (w przeliczeniu na jedno miejsce) była **Politechnika Gdańska**. Na jedno miejsce w tej uczelni aplikowało ponad **8 kandydatów** (8,2). Na podium znalazły się także **Politechnika War-**

szawska (7,7) oraz **Politechnika Poznańska** (6,2). Ponad 5 kandydatów ubiegało się o jedno miejsce na Politechnice Łódzkiej i Uniwersytecie Wrocławskim.

Spośród wszystkich typów uczelni kandydaci na studia stacjonarne pierwszego i jednolite studia magisterskie najchętniej wybierali **uczelnie techniczne** – średnio ponad 4 zgłoszenia na jedno miejsce (4,3).

Biorąc pod uwagę ogólną liczbę kandydatów, najwięcej zgłoszeń odnotowały:

- spośród uniwersytetów – Uniwersytet Warszawski (41 373),
- spośród uczelni technicznych – Politechnika Warszawska (43 545),
- spośród uczelni ekonomicznych – Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie (11 178),
- spośród uczelni pedagogicznych – Uniwersytet Pedagogiczny im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie (15 991),
- spośród uczelni rolniczych/przyrodniczych – Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie (11 233),
- spośród uczelni wychowania fizycznego – Akademia Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego w Warszawie (2 963),
- spośród publicznych uczelni zawodowych – Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej (1 341).

Najpopularniejsze uczelnie niepubliczne

Najchętniej wybierana uczelnia niepubliczna przez kandydatów na studia stacjonarne pierwszego stopnia i jednolite studia magisterskie w roku akademickim 2021/2022 to **SWPS Uniwersytet Humanistycznospołeczny z siedzibą w Warszawie** (6 045). Na kolejnych miejscach znalazły się: Wyższa Szkoła Bankowa w Poznaniu (5 144), Wyższa Szkoła Bankowa z siedzibą w Gdańsku (4 389), Akademia Finansów i Biznesu Vistula (3 726) i Wyższa Szkoła Bankowa we Wrocławiu (2 920).

Z kolei kandydaci na studia niestacjonarne najchętniej wybierali: Wyższą Szkołę Bankową w Poznaniu (7 687), Wyższą Szkołę Bankową z siedzibą w Gdańsku (5 494), Wyższą Szkołę Bankową we Wrocławiu (5 180), SWPS Uniwersytet Humanistycznospołeczny z siedzibą w Warszawie (3 985), Akademię Humanistyczno-Ekonomiczną w Łodzi (3 355).

Szczegółowe informacje o wynikach rekrutacji można znaleźć na stronie:

<https://www.gov.pl/web/edukacja-i-nauka/wyniki-rekrutacji-na-studia-w-roku-akademickim-20212022-w-uczelniach-nadzorowanych-przez-ministra-edukacji-i-nauki>

ZE STRONY KOMISJI KRAJOWEJ NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

Skandaliczne stanowisko EKZZ ws. sytuacji na polskiej granicy!

<https://www.solidarnosc.org.pl/aktualnosci/wiadomosci/kraj/item/20979-skandaliczne-stanowisko-ekzz-ws-sytuacji-na-polskiej-granicy>

Pomimo sprzeciwu Solidarności Europejska Konfederacja Związków Zawodowych przyjęła skandaliczne stanowisko ws. sytuacji na polsko - białoruskiej granicy. Stanowisko poparło Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, a Forum Związków Zawodowych, do którego należy na przykład NSZZ Policjantów, wstrzymało się od głosu.

- Straż graniczna, mury i drut kolczasty nie mogą być odpowiedzią na kryzys humanitarny

- czytamy w stanowisku EKZZ w sprawie granicy białorusko-unijnej

- Europejski ruch związkowy jest niezwykle zaniepokojony kryzysem humanitarnym na granicy Polski i Białorusi i wzywa do natychmiastowych działań UE w celu zapewnienia poszanowania podstawowych praw migrantów i zaspokojenia ich potrzeb humanitarnych.

Od kilku tygodni jesteśmy świadkami dramatu rozgrywającego się na granicy Polski i Białorusi. Tysiące migrantów, w tym kobiety w ciąży i dzieci, utknęło na Białorusi po drugiej stronie drutu kolczastego. Ludzie mieszkają w prowi-

zorycznym obozie w pobliżu granicy, bez jedzenia i próbując utrzymać ciepło w ujemnych temperaturach. Zginęło co najmniej dziesięć osób.

- czytamy w stanowisku EKZZ. Nie wiadomo na jakich danych opierają się autorzy stanowiska w kwestii liczby przypadków śmiertelnych.

- Odpowiedzią UE i państw członkowskich na przybycie migrantów nie może być rozmieszczanie straży granicznej, murów i drutu kolczastego oraz zatrzymywanie czy deportacja migrantów. Wypychanie ich za granicę jest wyraźnym naruszeniem konwencji międzynarodowych i praw człowieka i powinno się go natychmiast zaprzestać.

- twierdzi EKZZ, które sprzeciwia się nawet stanowisku Unii Europejskiej, która planuje zaostrzenie zapisów dotyczących migracji, wg. Europejskiej Konfederacji Związków Zawodowych byłoby to (sic!) "na rękę reżimowi Łukaszenki".

- UE powinna zorganizować przyjmowanie tych migrantów i wspierać ich w ubieganiu się o azyl lub ochronę międzynarodową oraz relokować ich do wszystkich państw członkowskich.

- wzywają UE do interwencji autorzy stanowiska

- EKZZ wzywa Polskę, Litwę i Łotwę do pełnego przestrzegania unijnych i międzynarodowych zobowiązań w zakresie praw człowieka oraz apeluje do Polski o zniesienie stanu wyjątkowego i umożliwienie natychmiastowego dostępu organizacji humanitarnych, dziennikarzy i lekarzy do strefy przygranicznej

- wzywa EKZZ dopiero w ostatnim akapicie krótko nawiązując do warunków pracy służb i innych zawodów zaangażowanych w sytuację na granicy z Białorusią

Stanowisko Solidarności

- Nasza opinia na temat sytuacji na granicy UE-Białoruś jest odmienna. Pełną odpowiedzialność za sytuację na granicy ponosi Łukaszenka. To Łukaszenka wykorzystuje ludzi do działań o charakterze agresji i dąży w ten sposób do destabilizacji, nie tylko w krajach graniczących ale w całej UE. Przy tym wszystkim uczynił z tego źródło dochodu obiecując wizję prostego wjazdu do UE, zwłaszcza do najzamożniejszych krajów, jak Niemcy i Francja. To bezduszna i karygodna strategia wykorzystywania ludzi jako amunicji.

Jednocześnie, to Białoruś wedle prawa międzynarodowego jest zobowiązana do udzielenia imigrantom schronienia uwzględniając przy tym, że w zdecydowanej większości, nie są to uchodźcy wojenni. Dzieje się jednak tak, że te osoby są wypychane na granice. Biorąc powyższe pod uwagę i mówiliśmy o tym na spotkaniu konsultacyjnym zorganizowanym przez EKZZ i PERC - oceniamy działania polskich służb granicznych za konieczne i cenimy ich służbę.

W związku z tym stanowisko zaproponowane EKZZ jest w znaczącej części odmienne od naszego oglądu sytuacji i jesteśmy przeciwni jego przyjęciu.

- mówił na forum EKZZ pracownik Biura Zagranicznego NSZZ Solidarność Mateusz Szymański

Stanowisko EKZZ jest nie tylko próbą mieszania się w sprawy wewnętrzne Polski, Litwy i Łotwy, ale trzeba brać również pod uwagę, że zaproponowana przez EKZZ polityka przyjmowania migrantów nie rozwiąże problemu, a może go dodatkowo pogłębić, ponieważ otwarcie granic rozwinię procedur przemytu ludzi i zapewni stałe źródło dochodu reżimowi Łukaszenki. Rozumiemy potrzebę zagwarantowania wszystkim, którzy znaleźli się w tej trudnej sytuacji ich podstawowych praw, Polska podjęła próby udzielenia pomocy humanitarnej migrantom na Białorusi, jednak odpowiedzialne za kryzys są białoruskie władze, które procedur zorganizowały.

Musimy także pamiętać o szerszym kontekście tej sprawy, a więc przede wszystkim o coraz bardziej agresywnej polityce Rosji w naszym regionie. Kryzys migracyjny, który wywołała Białoruś jest prawdopodobnie częścią szerszej strategii Kremla.

www.tysol.pl

Ksiądz Jan Franciszek Macha

Księdza Jana Franciszka Machę – śląskiego męczennika – 20 listopada 2021 r. wyniósł na ołtarze kard. Marcello Semeraro, prefekt Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych. Uroczystość ta odbyła się w katowickiej katedrze Chrystusa Króla. Błogosławiony ks. Jan Macha 3 grudnia 1942 roku został ścięty na gilotynie w katowickim więzieniu. Był skazany na śmierć przez okupacyjny sąd za zdradę stanu, polegającą na duchowej i materialnej pomocy rodzinom, których członkowie zostali aresztowani, rozstrzelani lub wywiezieni do obozów koncentracyjnych za działalność propolską, udział w Powstaniach Śląskich i stawianie oporu niemieckiemu okupantowi. Ks. Macha należał do pierwszego pokolenia Polaków wychowanych w odrodzonej Polsce. Urodził się 18 stycznia 1914 roku w Chorzowie. Uczęszczał do Gimnazjum Klasycznego w Królewskiej Hucie. Angażował się w harcerstwo, kółko historyczne i literackie,

uczył się grać na skrzypcach i fortepianie, należał do Stowarzyszenia Młodzieży Polskiej.

Z drużyną piłki ręcznej – Azoty Chorzów – wywalczył srebrny i brązowy medal na Mistrzostwach Polski. Uczniem jednak był przeciętnym. Nie będąc przyjęty do Śląskiego Seminarium Duchownego w Krakowie, przez rok studiował na Wydziale Prawa i Administracji UJ, po czym ponownie zgłosił się do seminarium. Święcenia kapłańskie przyjął w czerwcu 1939 roku. Równocześnie z wybuchem II wojny światowej rozpoczął posługę wikariuszowską w Rudzie Śląskiej,

włączonej do III Rzeszy jak inne ziemie Górnego Śląska. Od początku zaangażował się w pomoc charytatywną dla wszystkich potrzebujących, niezależnie od ich pochodzenia i wyznania. Zorganizował siatkę pomocową – włączoną do Polskiej Organizacji Zbrojnej – w którą zaangażowanych było około 4 tys. osób z okolicznych miejscowości. Z tej działalności nie zrezygnował mimo przesłuchań na gestapo. Został aresztowany we wrześniu 1941 roku i mimo tortur nie wydał nikogo ze współpracowników, natomiast modlił się za swoich oprawców. Na karę śmierci skazany został w lipcu 1942 roku. Jego proces beatyfikacyjny rozpoczął się w 2013 roku. W ostatnim liście do rodziny pisał m.in.: „Umieram z czystym sumieniem. Żyłem krótko, lecz cel swój osiągnąłem. Nie rozpaczajcie! ...Bez jednego drzewa las lasem pozostanie.”

(Fot. episkopat.pl i fot. Tablica pamiątkowa w kościele św. Marii Magdaleny w Chorzowie Starym, autorstwa Adrian Tync - Praca własna, CC BY-SA 3.0, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=71741116>)

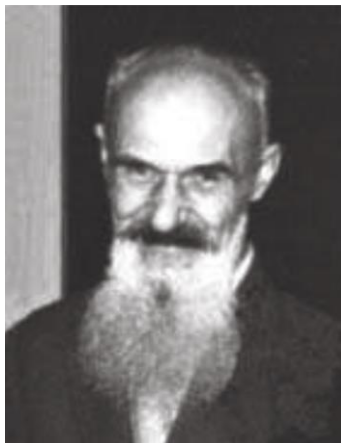
Opracował W. Pillich

Wspomnienia. Nasi Profesorowie

Kamieński Leon

Profesor. Pionier Politechniki Gdańskiej.

prof. Leon Kamieński

kierownik Katedry Chemii Organicznej w latach 1945–1967

Coraz częściej spotykamy się w prasie i w telewizji z wypowiedziami tak zwanych „autorytetów”, większość z nich to są różni działacze partyjni. Ale zdarzają się wśród nich profesorowie wyższych uczelni. Najgorsze w tym jest to, że bardzo często kłamią, lub opowiadają bzdury, szczególnie dotyczące tego ile płci mamy. Te wypowiedzi to często zaklinanie rzeczywistości, ale poparte autorytetem tytułu profesorskiego powodują, że ludzie prości wierzą w te brednie. Słuchając czasami, lub czytając ich wypowiedzi z sentymentem wspominam swoich profesorów z Politechniki Gdańskiej, z lat sześćdziesiątych ubiegłego wieku. Przypuszczam, że wielu z nas ma jakieś miłe wspomnienia dotyczące profesorów z tamtego okresu. Dla mnie szczególną postacią był profesor Leon Kamieński, wykładowca chemii organicznej na wydziale chemicznym Politechniki Gdańskiej.

Zetknąłem się z nim na drugim roku studiów. Była to postać godna uwagi. Mały szczupły z wielką siwą brodą. Studenci ze względu na tą brodę i długi brązowy płaszcz przypominający żydowski chałat i berecik na głowie nazywali go „Dziadem”. Chodziły pogłoski, że jest masonem, ale to były tylko plotki. Przed wojną był wykładowcą na Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie. W 1939 roku jako oficer Wojska Polskiego trafił do obozu w Woldenbergu gdzie zorganizował wykłady uniwersyteckie dla oficerów i wyładał między innymi filozofię. Tyle wiedzieliśmy o nim jako studenci. Mieliśmy z nim wykłady z chemii organicznej. Według naszego rozeznania był to chyba najtrudniejszy przedmiot na całych studiach. Wykłady były prowadzone bardzo ciekawie. Profesor zalecił nam najnowszy podręcznik i prowadził wykłady według tego podręcznika. Naszym wielkim zaskoczeniem na jednym z wykładów było stwierdzenie profesora, że informacje zawarte w podręczniku w jednym miejscu są już nieaktualne, bo właśnie ukazała się jakaś publikacja opisująca przebieg konkretnej reakcji inny niż w podręczniku. Okazało się, że nie tylko korzystał on z podręcznika, ale również śledził na bieżąco informacje w prasie fachowej. Po roku wykładów mieliśmy egzamin z chemii organicznej. Podręcznik liczył ponad 1400 stron. Ja przejrzałem tylko około 400 stron i postanowiłem zaryzykować zdanie egzaminu w terminie zerowym. Wprawdzie chodziłem na wszystkie wykłady, ale zdawałem sobie sprawę z tego, że moja wiedza jest mocno ograniczona. Jednak fama na uczelni głośliła, że „Dziad” na zerówce nie stawia dwój. Więc można było zaryzykować. Na egzaminie było nas

czterech odważnych. Dostaliśmy śmieszne pytanie: Proszę powiedzieć w jaki sposób smażymy jajecznicę na maśle. No to pierwszy z kolegów powiedział, że roztopia masło wbija jajka, soli i miesza i jest gotowa jajecznica. Na to profesor powiedział, że dobrze, ale poprosił o napisanie reakcji, które tam zachodzą. Myśmy zaczęli wymyślać reakcje dotyczące ścinania białka. Profesor słuchał cierpliwie i na koniec powiedział, że dobrze, ale jajecznica może być trująca. Dopiero wtedy zrozumieliśmy, że jemu wcale nie chodzi o jajko, a o masło i termiczny rozpad masła. Reakcja była bardzo prosta. Napisaliśmy ją i profesor nareszcie był zadowolony. Zadał nam jeszcze kilka prostych pytań i powiedział. „Ja wiem, że koledzy nie umieją materiału, ale ja kolegom postawię trójki. Jeszcze się spotkamy w następnym roku”. I tak dzięki jajeczniczy udało mi się zaliczyć jeden z najtrudniejszych egzaminów na studiach.

Na trzecim roku studiów miałem laboratorium z preparatyki organicznej. Opiekunem mojej grupy był syn profesora Kamieńskiego Bohdan. Podczas pracy w laboratorium miałem wypadek. Destylowałem jakiś preparat z roztworu w eterze. Eter jest bardzo łatwopalny, dlatego destylację należy prowadzić bez ognia otwartego, tylko za pomocą gorącej wody. Niestety kolega pod sąsiednim wyciągiem zapalił palnik. Ogień przeniósł się pod moje digestorium i nastąpił wybuch, na szczęście niegroźny. W efekcie miałem osmalone brwi, rzęsy i włosy na rękach i niewielkie oparzenie lewej ręki. Ale niestety preparat uległ zniszczeniu i asystent nie chciał mi zaliczyć laboratorium i to nie tylko tego jednego, ale całego semestru i groziło mi powtarzanie roku. Wiedząc, że z tym asystentem nie mam o czym rozmawiać postanowiłem dla ratowania roku studiów uderzyć do dziekana. Najpierw pozdawałem wszystkie możliwe egzaminy w terminie zerowym, a później poszedłem do dziekana z prośbą, żeby dopuścić mnie warunkowo do sesji. Dziekan się zgodził, ale postawił warunek, że muszę zdać wszystkie egzaminy najpóźniej w sesji jesiennej. Zostały mi do zdania dwa egzaminy i planowałem naukę przez połowę wakacji, bo w sierpniu miałem planowaną praktykę. Po wakacjach stanęło przede mną bardzo poważne zadanie. Postanowiłem nie zmarnować roku i odrobić zaległe zajęcia z preparatyki organicznej równolegle ze studiowaniem na czwartym roku. Zadanie było karkołomne, bo w tym samym czasie miałem zajęcia z preparatyki i laboratorium z elektrotechniki. Na szczęście z elektryką nie miałem problemu, a ćwiczenia odbywały się w grupach trzysobowych. Szedłem więc do laboratorium elektrotechnicznego, zdawałem kolokwium wstępne i zestawiałem zestaw pomiarowy. Zostawiałem przy nim koleżanki z grupy, a sam biegłem do laboratorium chemicznego i tam wykonywałem preparaty organiczne. Na preparatyce dostałem bardzo nietypowe zadanie. Miałem wykonać preparat, o którym wiedziałem tylko tyle, że został opisany w jakimś francuskim piśmie naukowym i że pismo to znajduje się w Warszawie w bibliotece uniwersyteckiej. I tutaj nieocenioną pomoc okazała mi moja narzeczona. Poszła do biblioteki uniwersyteckiej, nie znając francuskiego przepisała cały artykuł słowo po słowie i przysłała mi w liście. Z tym listem poszedłem do przyjaciółki mojej mamy pani Eleonory Ossowieckiej (bratowej słynnego jasnowidza) która była tłumaczem przysięgłym chyba czterech języków, i ona przetłumaczyła mi cały tekst. Ponieważ był to tekst techniczny i to z dziedziny całkiem nieznanego Pani Eleonorze ja tłumaczyłem część techniczną, a ona resztę. W ciągu kilku godzin poradziłyśmy sobie z tą pracą. Pozostało tylko wykonać preparat. Zgodnie z opisem wykonałem preparat i przedstawiłem swojemu opiekunowi doktorowi Rudowskiemu, jednak on stwierdził, że preparat jest jeszcze zanieczyszczony i poprosił o ponowne jego przekrystalizowanie. Kiedy przeprowadziłem proces okazało się, że preparat zniknął i nie udało mi się nic wykrystalizować. Ponieważ wykonywałem ćwiczenia w laboratorium jako ekstern, nie miałem swojej szafki, a moje preparaty stały na półce ogólnodostępnej, nasuwał się wniosek, że ktoś przypadkowo wylał mój roztwór. Poszedłem do Profesora Kamieńskiego i przedstawiłem mu sprawę. I wtedy ukazała się wspaniała natura Profesora. Wezwał doktora Rudowskiego i poprosił go o potwierdzenie wykonania przeze mnie preparatu, a kiedy ten potwierdził, zaliczył mi całe ćwiczenia. W ten sposób udało mi się nadrobić stracony rok studiów.

Stało się tak tylko dzięki wspaniałej postawie profesora Kamieńskiego i naszego ówczesnego dziekana prof. Tadeusza Pompowskiego. Ceniłem ich obu, ale podczas studiów niewiele wiedziałem na ich temat. Dopiero wiele lat później znalazłem w publikacjach uczelnianych więcej informacji na temat profesora Kamieńskiego. Z tych materiałów dowiedziałem się dopiero jak wspaniałym był patriotą i pedagogiem.

Urodził się 19.07.1903 roku w Zabłudowie (woj. białostockie). Po ukończeniu szkoły powszechnej, od 1913 roku uczęszczał do szkoły realnej w Białymstoku. Z chwilą wybuchu I wojny światowej przerwał naukę na trzy lata. Z ramienia Komitetu Obywatelskiego uczył w Polskiej Szkole Powszechnej w Krynickich. W 1920 roku brał udział w wojnie obronnej z bolszewikami. Świadectwo maturalne otrzymał w 1923 roku w gimnazjum humanistycznym w Bydgoszczy. Studia wyższe rozpoczął na Wydziale Mechanicznym Politechniki Warszawskiej. Zrezygnował z nich i przeniósł się do Wilna, gdzie od 1923 roku zaczął studiować matematykę i chemię na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym Uniwersytetu Stefana Batorego. W marcu 1926 roku był już zastępcą mł. asystenta Katedry Chemii Organicznej. 29.10.1928 roku obronił pracę magisterską pt. „O zastosowaniu metody Friedela i Craftsa do kondensacji cymolu z chlorkiem bornylu” i tego dnia awansował na stanowisko st. asystenta Katedry Chemii Organicznej. Po odbyciu rocznej służby wojskowej w Szkole Podchorążych Rezerwy Artylerii we Włodzimierzu Wołyńskim i uzyskaniu stopnia podporucznika, rozpoczął w 1931 roku pracę jako stypendysta z ramienia Funduszu Kultury Narodowej w Laboratorium prof. Karrera w Zurychu, gdzie też doktoryzował się 16.06.1933 roku. Po powrocie do kraju kontynuował pracę w Katedrze Chemii Organicznej USB w Wilnie na stanowisku adiunkta. Jako zastępca profesora objął w 1936 roku kierownictwo zakładu po profesorze Kazimierzu Sławińskim. Prowadził badania w zakresie węglowodorów terpenoaromatycznych, rozwinął niemal nieznaną dotąd w Polsce dziedzinę cukrów, przystosował zakład i laboratoria do badań witamin.

W 1939 roku zmobilizowany jako adiutant dowódcy dywizjonu III Wileńskiego Pułku Artylerii Ciężkiej, 7.10.1939 roku trafił do niewoli niemieckiej. Internowany w Radomiu, potem do 30.01.1945 roku przebywał w obozie w Arnswalde (dzisiaj Choszczno) i Woldenbergu (dzisiaj Dobiegniew) w Oflagu II C, gdzie kształcił studentów obozowych, wygłaszał referaty ogólne z różnych dziedzin chemii i odżywiania.

Jesienią 1945 roku przybył wraz z rodziną do Gdyni, do brata Feliksa. Od 1.11.1945 roku został zatrudniony jako prof. kontraktowy Politechniki Gdańskiej (PG) i objął kierownictwo Katedry Chemii Organicznej na Wydziale Chemicznym PG. Wykładał chemię organiczną, a w latach 1946-47 także technologię ogólną i organiczną. W zakładzie kierował pracami nad glikozydami i glikoalkaloidami. Od 1946 roku brał też udział w organizacji Wydziału Farmacji Akademii Lekarskiej w Gdańsku i przez kilka lat prowadził kursy chemii organicznej dla młodych pracowników Wydziału Lekarskiego. W lutym 1955 roku został prof. nadzwyczajnym.

W 1948 roku zorganizował Gdański Oddział Polskiego Towarzystwa Chemicznego, którego prezesem był przez dwa lata, a potem także członkiem Zarządu Głównego. Był promotorem 29 prac magisterskich i 2 doktorskich z dziedziny glikozydów i glikoalkaloidów. W 1958 roku został odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Władze, uznając za prawdziwą datę urodzin w zaświadczeniu obozowym, usunęły go ze stanowiska kierownika katedry i nakazały mu z dniem 30.09.1967 roku przejść na emeryturę. Był to dla niego wielki szok. Wystąpił o sprostowanie daty urodzenia. Odwołanie zostało uwzględnione, jednak nie został przywrócony na stanowisko kierownika katedry. Gdy wreszcie przesunięto mu przejście na emeryturę na właściwą datę, czyli 30.09.1973 roku, ciężko chory już jej nie dożył.

Zmarł 7.05.1973 roku w Gdańsku. Został pochowany na cmentarzu Witomińskim w Gdyni.

Krzysztof Weiss

Bibliografia:

- Pionierzy Politechniki Gdańskiej, red. Z.Paszota, Gdańsk 2005
- Politechnika Gdańska 1945-1955. Księga pamiątkowa, red. M des Loges, Warszawa 1958
- Skład Uniwersytetu w roku akademickim 1938/1939, Wilno 1938-1939
- Wydział Chemiczny Politechniki Gdańskiej 1945-2010, red. E. Klugmann-Radziemska, Gdańsk 2010

Przybieżeli do Betlejem...

*A ty, Betlejem Efrata, najmniejsze jesteś wśród plemion judzkich!
Z ciebie mi wyjdzie Ten, który będzie władał w Izraelu,
a pochodzenie Jego od początku, od dni wieczności. Mi 5,1*

Betlejem założyli Kananejczycy ok. 3 tys. lat przed Chr. Betlejem Efrata wspomina się już w Księdze Rodzaju Starego Testamentu Rdz 35,16-19. 1700 lat przed Chr. zmarła tam Rachela, żona Jakuba, matka Józefa Egipskiego i Beniamina. Jej grobowiec znajduje się w Betlejem, mieście liczącym dzisiaj 36 tys. mieszkańców, położonym na wysokości 750 m. n.p.m. 100 lat temu ten grobowiec stał samotnie na pustkowiu. Ze względu na napady Arabów, w 1996 r. otoczono grobowiec murem. Tak jak za dawnych lat, tak i teraz grobowiec jest miejscem pielgrzymek kobiet, które nie mogą doczekać się potomstwa. W Betlejem urodził się król Dawid. Betlejem od Nazaretu dzieli odległość 145 km, a od Ściany Płaczu – pozostałości po Świątyni Jerozolimskiej – 10 km.

2 km na południe od grobowca Racheli jest Bazylika Narodzenia Pańskiego. Bazylikę wybudowano w IV w., a przebudowano w VI w. i XII w. W czasie najazdu perskiego w 614 r. bazylika nie została zniszczona, bo perski dowódca zobaczył na bazylice wizerunek Trzech Króli we wschodnich szatach. Do pięcionawowej bazyliki wchodzi się przez niskie drzwi, mające zapobiegać wjeżdżaniu konno do bazyliki. W obecnej posadzce są „okna”, przez które widać posadzkę pierwotnej bazyliki konstantyńskiej. Opiekę na bazyliką sprawują prawosławni mnisi greccy i ormiańscy, natomiast franciszkanie nad Kaplicą Żłóbka w Grocie Narodzenia. Ołtarz bazyliki zasłonięty jest ikonostasem, a wokół ołtarza i w Grocie Narodzenia jest wiele lamp charakterystycznych dla prawosławnych cerkwi. Część tych lamp ma wbudowane jajo strusie. Pod prezbiterium bazyliki jest miejsce narodzenia Jezusa Chrystusa – Grota Narodzenia, do której schodzimy schodami, po odstaniu pół godziny w kolejce. W miejscu narodzenia Jezusa Chrystusa umieszczono 14-ramienną srebrną gwiazdę. Wierni przyklękają i kładą tam na chwilę swoje dewocjonalia. W południowej części grotu jest ołtarz Trzech Królów i Żłóbek.

29 czerwca 2012 r. w trybie nadzwyczajnym wpisano Bazylikę na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO. Tryb nadzwyczajny był konieczny, aby uruchomić środki potrzebne do ratowania Bazyliki znajdującej się w złym stanie.

Widok sprzed Bazyliki Narodzenia Pańskiego
na Plac Żłóbka i Meczet Omara.

Nawa główna Bazyliki Narodzenia Pańskiego.

Odkryty fragment posadzki z pierwotnej bazyliki Konstantyna

W Grocie Narodzenia

Miejsce Narodzenia Chrystusa z Maryi Dziewicy wyznacza srebrna gwiazda.

Wierni zapalają wąskie świece przed obrazem Bogarodzicy.

Pod północnym transeptem Bazyliki Narodzenia Pańskiego jest kilka grot: grobowiec św. Hieronima, który przetłumaczył Biblię na łacinę (Wulgata), grotka św. Hieronima, grotka św. Józefa, ołtarz Młodzianków i grób św. Euzebiusza z Cremony.

Od północy, z Bazyliką Narodzenia Pańskiego sąsiaduje katolicki kościół parafialny św. Katarzyny Aleksandryjskiej z 1888 r.

Kościół św. Katarzyny Aleksandryjskiej, skąd transmitowana jest katolicka pasterka z Betlejem

Witraż w kształcie gwiazdy jest nad ołtarzem w kościele św. Katarzyny Aleksandryjskiej

2 km na wschód od Bazyliki Narodzenia Pańskiego znajduje się Pole Pasterzy. Pątniczka Egeria odwiedzając to miejsce w 384 r. pisze o „Kościele u pasterzy”. Są tu dwa sanktuaria – starsze z grotą i grobami pasterzy, którym opiekują się prawosławni i nowsze, katolickie, którym opiekują się franciszkanie z Kustodii Ziemi Świętej. Kaplicę „Excelsis Deo” zaprojektował Antonio Barluzzi w 1953 r.

Katolicka kaplica „Excelsis Deo” na Polu Pasterzy w Bajt Sahur koło Betlejem

„Anioł Pasterzom mówił” w kaplicy na Polu Pasterzy

Grota Mleczna jest oddalona o 200 m od Bazyliki Narodzenia Pańskiego. Nazwa groty nawiązuje do białego tufu występującego w grotcie, a związana z nim jest legenda, że kilka kropel mleka Maryi padając na posadzkę groty, zabarwiło ją na biało. Przychodzą tu kobiety, również muzułmanki, aby prosić o dar mleka dla swoich niemowląt lub o uzdrowienie z niepłodności.

Tu Święta Rodzina miała przygotowywać się do ucieczki do Egiptu. Gwiazda umieszczona na ścianie groty ma na okrygu napis po łacinie „SURGE ET ACCIPE PUERUM ET MATREM EJUS ET FUGE IN EGYPTUM”, co znaczy „Wstań, weź Chłopca i Jego Matkę i uciekaj do Egiptu” *Mt 2,13*. Takie polecenie we śnie otrzymał Józef.

Zejście do Groty Mlecznej

Grota Mleczna

Gwiazda w Grocie Mlecznej z łacińskim napisem z Ewangelii św. Mateusza Mt 2, 13

Widok z Betlejem na Har Homa – izraelskie osiedle na terenie Autonomii Palestyńskiej

Tekst i zdjęcia Antoni Winiarski na podstawie pielgrzymki w 2008 r.

Sprostowanie

W poprzednim numerze „Wiadomości KSN” (Nr 11-12 (306-307)) w fotoreporcie „Czarnogórskie Impresje”, na stronie 29 pod zdjęciem 3 zatytułowanym „Rys. 3. Przez Bar płynie rzeka Željeznica. Nad miastem wznosi się Rumija 1594 m n.p.m.” pomyłkowo zamieściliśmy zdjęcie jeziora połodowcowego. Powinno być zdjęcie, które teraz zamieszczamy. Za pomyłkę przepraszamy. Red.

WYBRANE WYDARZENIA

Październik – listopad – grudzień 2021

21 października. Parlament Europejski w przyjętej rezolucji wezwał władze krajowe państw członkowskich, by wszczęły dochodzenia w sprawie przestępstw ujawnionych w aferze Pandora Papers (ujawnienie tajnych bogactw polityków), które dotyczą ich jurysdykcji. Parlament chce także, aby skontrolowano wszystkie osoby wymienione w tajnych dokumentach. Europosłowie domagają się także, by Komisja przeanalizowała ujawnione dokumenty – ma stwierdzić, czy potrzebne będą dodatkowe przepisy. Ma również sprawdzić, czy dokumenty dają podstawę, by podjąć kroki prawne przeciw niektórym państwom członkowskim. Europosłowie potępiłi - wymienionych w ujawnionych dokumentach - byłych polityków unijnych: premiera Czech Andreja Babiša, prezydenta Cypru Nicosia Anastasiadesa, ministra finansów Holandii Wopke Hoekstrę, byłego premiera Wielkiej Brytanii Tony'ego Blaira i byłego maltańskiego ministra oraz komisarza unijnego Johna Dalli. İlham Alijew, prezydent Azerbejdżanu, i Milo Đukanović, prezydent Czarnogóry, są również krytykowani w rezolucji.

<https://www.europarl.europa.eu/news/pl/press-room/20211014IPR14912/pandora-papers-potrzebne-dochodzenia-zdecydowane-dzialania-i-nowe-prawo>

23 października. Odbyły się wybory w Platformie Obywatelskiej. Na funkcję przewodniczącego zgłoszono tylko jedną kandydaturę – Donalda Tuska. Na karcie do głosowania były tylko dwie opcje, za lub przeciw. Nowym przewodniczącym został ponownie Donald Tusk.

Parlament UE wydał rezolucję, w której domaga się pozbawienia dotacji finansowych krajów naruszających praworządność. Za rezolucją głosowali polscy europosłowie z opozycji totalnej.

24 października. Zmarł aktor Krzysztof Kiersznowski, znany z filmów „Vabank”, „Kiler”, a także z seriali: „Barwy szczęścia”, „Blondynka”.

Fot. Autorstwa Aruna666 from pl.wikipedia - sent via email, CC BY-SA 4.0, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=4798557>

26 października. Wtorek. Rekonstrukcja Rządu. Powołano nowych ministrów i wice-premierów:

Piotr Gliński - Wiceprezes Rady Ministrów, Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Henryk Kowalczyk – Wiceprezes Rady Ministrów, Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Kamil Bortniczuk – Minister Sportu i Turystyki

Tadeusz Kosiński – Minister Finansów

Piotr Nowak – Minister Rozwoju i Technologii

Anna Moskwa – Minister Klimatu i Środowiska

Grzegorz Puda – Minister Funduszy i Polityki Regionalnej

Zasygnalizowano przygotowywanie nowej ustawy o obronie Ojczyzny. Ustawa zastąpi kilkanaście obecnie obowiązujących ustaw dotyczących obronności Kraju. Będzie to zbiór kompleksowych regulacji prowadzących do zwiększenia poziomu bezpieczeństwa Państwa. Nowoczesna armia ma składać się z 250 tysięcy żołnierzy zawodowych i 50 tysięcy Wojsk Obrony Terytorialnej.

50 lat temu w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Radomiu wybuchł strajk okupacyjny studentów protestujących przeciwko usunięciu z Senatu uczelni przedstawicieli NSZZ „Solidarność” i Niezależnego Zrzeszenia Studentów oraz przeciwko narzuceniu na funkcję rektora, partyjnego nominata, pułkownika prof. Michała Hebdę. Strajk został przerwany z powodu ogłoszenia stanu wojennego.

27 października. Prezydent Andrzej Duda złożył roboczą wizytę w Paryżu. Odbyło się spotkanie z prezydentem Francji Emmanuelem Macronem. Rozmawiano o gospodarce, w tym: o energetyce jądrowej, o bezpieczeństwie (o ochronie granic) i o sytuacji w Unii Europejskiej.

29 października. Prezydent Stanów Zjednoczonych Joe Biden złożył wizytę papieżowi.

Sejm odrzucił większość poprawek Senatu i przyjął ustawę o budowie trwałej przegrody na granicy z Białorusią.

Prezydent Warszawy Rafał Trzaskowski nie wyraził zgody na zorganizowanie w Warszawie Marszu Niepodległości w dniu 11 listopada. Wojewoda mazowiecki uchylił tę decyzję, ale R. Trzaskowskiemu przyszedł w sukurs Sąd Okręgowy w Warszawie, który uchylił decyzję wojewody, a potem Sąd Apelacyjny, który utrzymał w mocy uchylene decyzji wojewody mazowieckiego o rejestracji zgromadzenia cyklicznego "Marsz Niepodległości".

30 października. W Rzymie rozpoczął się szczyt G20 (spotkania przywódców 20 największych gospodarek świata). Zawarto porozumienie w sprawie przeciwdziałania zmianom klimatu. Omawiano także sytuację spowodowaną trwającą pandemią. Prezydent Rosji Władimir Putin i przywódca Chin Xi Jinping uczestniczyli w obradach tylko wirtualnie.

1 listopada. Dzień Wszystkich Świętych.

Wczoraj rozpoczął się szczyt klimatyczny w Glasgow. Celem szczytu jest wzmocnienie uzgodnień paryskich w przeciwdziałaniu globalnemu ociepleniu. Chodzi o wyraźniejszą redukcję gazów cieplarnianych. Wśród przywódców państw zabrakło prezydenta Rosji i przywódcy Chin. Te dwa kraje są szczególnie odpowiedzialne za emisję gazów cieplarnianych. (To chyba wyjaśnia dlaczego ci dwaj przywódcy nie byli obecni także na szczycie G20.) Polskę reprezentuje premier M. Morawiecki. W swoim wystąpieniu zwrócił uwagę, że formułując nowe wymagania trzeba uwzględniać różny stopień uzależnienia gospodarki wielu krajów od wytwarzania energii w oparciu o tradycyjne technologie (spalanie węgla, gazu i paliw płynnych).

3 listopada. Rada Polityki Pieniężnej po raz kolejny podniosła referencyjne stopy procentowe, tym razem znacznie, o 0,75 pkt. proc. Oznacza to, że stopa referencyjna będzie wynosić 1,25 proc. w skali rocznej. Tak będzie obciążona spłata kredytów w NBP. Przez długi okres stawka oprocentowania w NBP była na bardzo niskim poziomie 0,1 proc. Na początku października została podniesiona do 0,5 proc. Te podwyżki stóp procentowych są podyktowane dążeniem do powstrzymania wzrastającej inflacji. O tej podwyżce stóp procentowych poinformował w długim wystąpieniu szef NBP Adam Glapiński.

Codziennie jest podejmowanych kilkaset prób przekroczenia granicy przez migrantów. Ostatniej nocy granicę przekroczyło trzech mężczyzn w ubraniach wojskowych i z długą bronią.

Dzisiaj osiągnięto w Polsce „rekordową” liczbę dobowych zakażeń w czwartej fali pandemii – 10 429.

4 listopada. Znowu rekordowa liczba osób zakażonych na COVID 19 – 15 515.

5 listopada. Trójstronny Zespół ds. Ochrony Zdrowia podpisał porozumienie dotyczące zwiększenia nakładów na system opieki zdrowotnej i na wynagrodzenia. Dla służby zdrowia zostanie skierowane 6,5 miliarda zł. Minimalne wynagrodzenie lekarzy od lipca przyszłego roku będzie wynosiło około 8 500 zł.

6 listopada. 82 lata temu w Krakowie Niemcy zaaresztowali 183 profesorów i wykładowców Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz Akademii Górniczej i Akademii Rolniczej. Niemcy zaprosili profesorów do auli Collegium Novum Uniwersytetu Jagiellońskiego pod pretekstem udziału w odczycie naukowym. Większość z nich została wywieziona do obozów koncentracyjnych w Sachsenhausen i Dachau. Akcja ta była fragmentem planu wyniszczenia polskiej inteligencji.

8 listopada. W godzinach przedpołudniowych służby białoruskie doprowadzają kolumny migrantów pod granicę z Polską. Ocenia się, że zgromadzono nad granicą około 2000 osób. Po południu w Kuźnicy Białostockiej, przy przejściu granicznym, podjęto próby siłowego przebicia się do Polski dużej grupy migrantów. W innych miejscach także mniejsze grupy podejmowały próby przekroczenia granicy. Służby białoruskie pomagały migrantom w niszczeniu przegrody z drutu kolczastego. To był ciężki dzień dla żołnierzy strzegących polskiej granicy.

9 listopada. Ukazał się komunikat Jana Józefa Kasprzyka, Szefa Urzędu do spraw kombatantów i osób represjonowanych, w związku z obchodami Narodowego Święta Niepodległości 11 listopada 2021 r.

„W obliczu niezrozumiałej decyzji prezydenta stolicy Rafała Trzaskowskiego odmawiającej legalności Marszowi Niepodległości, a także krzywdzących organizatorów Marszu Niepodległości decyzji sądów, w poczuciu odpowiedzialności za to społeczne wydarzenie i bezpieczeństwo wszystkich, którzy 11 listopada chcą obchodzić w tej formie Święto Niepodległości, podjąłem decyzję aby nadać uroczystości status formalny”

Marsz Niepodległości stał się wydarzeniem państwowym. Marsz Niepodległości odbędzie się i będzie wydarzeniem legalnym.

11 listopada. Święto Niepodległości. W Warszawie od godzin przedpołudniowych świąteczne poruszenie. Chodnikami podążają ludzie z biało czerwonymi chorągwiami.

Na pl. J. Piłsudskiego przed pomnikiem Naczelnika i przed Grobem Nieznanego Żołnierza uroczystości państwowe. Dostojnicy państwowi składają wieńce przed pomnikami i tablicami upamiętniającymi twórców naszej niepodległości. Także mieszkańcy Warszawy składają wiązanki kwiatów pod pomnikami wybitnych Polaków i pod tablicami poświęconymi tym, którzy złożyli daninę krwi. Alejami Ujazdowskimi defiluje głośna i barwna kawalkada setek motocyklistów.

O godz. 12.30 z ronda Dmowskiego, wzdłuż Al. Jerozolimskich, aż za Wisłę, do błoni przy stadionie Narodowym, rusza Marsz Niepodległości. Tą trasą wędrują tysiące warszawiaków i gości przyjezdnych z całej Polski, a także z zagranicy.

Rondo Dmowskiego. Tu zaczyna się formować Marsz.

..... Aleje Jerozolimskie

Pełna reprezentacja wszystkich pokoleń, od dzieci, aż po seniorów. Morze flag biało-czerwonych. Ocenia się że w Marszu uczestniczyło sto pięćdziesiąt tysięcy ludzi. Nie zanotowano poważniejszych incydentów (Spalony plakat z wizerunkiem R. Trzaskowskiego i flaga niemiecka).

..... teraz wiadukt przed mostem Śląsko-Dąbrowskim

..... teraz wiadukt przed mostem Śląsko-Dąbrowskim

Foto. Zdjęcia z Marszu Niepodległości autorstwa Joanny Kniecickiej

Święto Niepodległości obchodzono uroczystie w wielu polskich miastach. Nawiązując do trudnej sytuacji na granicy z Białorusią dodatkowym hasłem towarzyszącym obchodom Święta Niepodległości było hasło „Murem za polskim mundurem”.

12 listopada. W mijającym, tygodniu Angela Merkel dwukrotnie rozmawiała z Władimirem Putinem o sytuacji na granicach Łotwy, Litwy i Polski z Białorusią. Putin sugeruje, że należy rozmawiać z Łukaszenką i zaoferować Białorusi wsparcie finansowe, by rozwiązał sytuację z migrantami, tak jak to było w przypadku napięć na granicy turecko – greckiej. Wskazywanie na podobieństwo między tymi wydarzeniami oznacza kwestionowanie inteligencji rozmówcy. Na granicę turecko – grecką napierali głównie uchodźcy z ogarniętej wojną Syrii, którzy uciekli do Turcji. W przypadku Białorusi migranci z Iraku, a także z innych krajów bliskiego wschodu, a nawet z Afryki przybyli do Białorusi na zaproszenie Łukaszenki. Przybyli korzystając ze specjalnie organizowanych lotów do Mińska i Grodna. Prawdopodobnie informowano ich, że bez większych problemów przedostaną się przez granicę do Łotwy, Litwy lub Polski, a wtedy cała Unia Europejska będzie dla nich otwarta. Prawdopodobnie Białoruś pobierała od nich jakieś myto za stworzenie tej możliwości. No, a teraz, wobec dość szczelnych granic, Łukaszenka chce dużych pieniędzy za rozwiązanie obecnego, także jego problemu.

15 listopada. Minister sprawiedliwości Zbigniew Ziobro przedstawił zasady reformy sądownictwa w Polsce. Kolejny dzień zmasowanych prób przedarcia się do Polski migrantów zgromadzonych nad naszą granicą. Ocenia się, że po stronie białoruskiej znajduje się już od czterech do pięciu tysięcy migrantów. Współdziałają z nimi funkcjonariusze służb białoruskich. Wzrasta brutalność atakujących. Nasz żołnierz został trafiony w głowę kamieniem. Przewieziono go do szpitala. MON podaje, że "kobiety i dzieci są zmuszane do podejścia pod ogrodzenie, by białoruskie media mogły przygotowywać swoje propagandowe materiały"

Dzisiaj media podały, że Angela Merkel przeprowadziła rozmowę z Łukaszenką. Komentatorzy dodają, że jest to właściwie zaakceptowaniem jego wyboru na prezydenta Białorusi.

16 listopada. Od godzin przedpołudniowych trwa zmasowany atak migrantów na polską granicę. Patrole polskie są obrzucane kamieniami. Dwanaście osób chroniących granicę zostało rannych. Niszczone są przegrody.

17 listopada. Prezydent Polski złożył wizytę w Czarnogórze.

Sejm przegłosował ustawę o ochronie granicy. Przewidziano w niej możliwość wprowadzenia czasowego zakazu przebywania na określonym obszarze strefy nadgranicznej. Ustawa została przesłana do Senatu.

18 listopada. TVP utworzyła anglojęzyczny serwis informacyjny, nadawany przez całą dobę.

Wielka Brytania zapowiedziała, że wyśle do Polski kompanię wojsk inżynieryjnych. Będą pomagali przy budowaniu trwałej przegrody na granicy z Białorusią.

21 listopada. Premier M. Morawiecki złożył krótkie wizyty na Litwie oraz na Łotwie i w Estonii. Tematem rozmów była sytuacja na granicach z Białorusią.

22 listopada. W Mielcu będą budowane części do myśliwca F-16.

23 listopada. W Budapeszcie, na wniosek M. Morawieckiego odbyło się spotkanie przywódców państw V4. Tematem rozmów były perspektywy rozwoju sytuacji na granicy z Białorusią. Przewiduje się dalszą presję migracyjną poprzez np. wykorzystanie trudnej sytuacji w Afganistanie.

24 listopada. Premier M. Morawiecki przybył do Lublany, tam rozmawiał z premierem Słowenii Janezem Janšą. Następnie wizyta w Paryżu i spotkanie z prezydentem Francji Emmanuelem Macronem. Rozmowy dotyczyły aktualnej sytuacji geopolitycznej, a w szczególności zagrożeń wynikających z agresywnej polityki Białorusi i Rosji.

Trybunał Konstytucyjny orzekł, że badanie legalności wyborów sędziów TK przez Europejski Trybunał praw Człowieka jest niekonstytucyjne.

W parlamencie marszałek Sejmu Elżbieta Witek spotkała się z przedstawicielami partii politycznych w celu omówienia dalszego postępowania w sprawie przeciwdziałania pandemii i wsparcia akcji szczepień. Spotkanie trwało trzy godziny.

25 listopada. W Lubuskim, w ośrodku dla migrantów wybuchł bunt. Żądają wolności i przepuszczenia do Niemiec. Na granicy z Białorusią bez zmian. Każdej doby jest podejmowanych kilkaset prób przekroczenia granicy. Służby chroniące granicę są atakowane kamieniami, kłodami drewna i są oślepiane światłem reflektorów stroboskopowych i laserów.

Premier Polski M. Morawiecki kontynuuje serię spotkań z przywódcami państw UE. Dzisiaj złożył wizytę w Berlinie. Spotkał się z obecną kanclerz Niemiec Angelą Merkel i jej następcą Olafem Scholzem.

Prezydent RP Andrzej Duda składa wizytę w Kwaterze Głównej NATO w Brukseli. **Spotkał się z Sekretarzem Generalnym NATO Jensem Stoltenbergiem.**

Rząd zapowiada przeciwdziałanie rosnącej inflacji. Tarcza antyinflacyjna będzie skierowana przeciwko wzrostowi cen paliw, energii i żywności. Ma to być osiągnięte poprzez:

- Od 20 grudnia do 20 maja przyszłego roku wysokość akcyzy zostanie obniżona do minimalnego poziomu dopuszczalnego w UE
- Od 1 stycznia do 31 maja 2022 r. paliwa zostaną zwolnione z podatku od sprzedaży detalicznej.
- Obniżka od stycznia do marca 2022 r. podatku VAT na gaz, z 23 proc. do 8 proc.
- Obniżka od stycznia do marca 2022 r. podatku VAT na energię elektryczną z 23 proc. do 5 proc.
- **Dodatek osłonowy dla gospodarstw domowych (zależny od dochodów) – rekompensata kosztów VAT energii elektrycznej i podstawowych produktów spożywczych w formie dodatku ze względu na unijny zakaz redukcji stawki VAT do 0 proc.**

26 listopada. Premier Polski M. Morawiecki składa wizytę w Wielkiej Brytanii. Podczas spotkania z premierem Borisem Johnsonem omawiano w szczególności kryzys na granicy z Białorusią i wzrost cen energii.

29 listopada. Od 1 grudnia, ze względu na pojawienie się na świecie nowej mutacji koronawirusa (Omicron) są wprowadzane nowe obostrzenia w Polsce: zakaz lotów do Polski z siedmiu krajów afrykańskich; 50 procent obłożenia w kościołach, obiektach kultury; jedna osoba na 15 mkw. w punktach handlu, muzeach, podczas konferencji. Osoby przyjeżdżające spoza strefy Schengen będą musiały przejść dwutygodniową kwarantannę.

Telewizja wprowadza nowy standard DVB-T2/HEVC naziemnej telewizji cyfrowej.

30 listopada. Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o ochronie granicy W tym samym dniu została podpisana przez prezydenta i ogłoszona w dzienniku ustaw.

1 grudnia. Podczas manifestacji, tym razem przed Sejmem, przywódczyni kolejnej manifestacji, M. Lempart wykrzykiwała „Mordercy w mundurach wyrzucają dzieci do lasu”.

„Ciężkie terminy przyszły na Europejczyków. Niemcy wyłożyły karty na stół i chcą budowy IV Rzeszy. My na to nie pozwolimy!” powiedział J. Kaczyński (cytując „Potop” H. Sienkiewicza) na posiedzeniu klubu parlamentarnego PiS.

3 grudnia. Wczoraj wieczorem na pożegnanie kanclerz Niemiec Angeli Merkel odbyła się wojskowa parada z pochodniami. Skończyła się era pani kanclerz i zaczyna kolejna pod wodzą Olafa Scholza. Dla wielu obserwatorów widok parady wojskowej był wstrząsający.

4 grudnia. Barbórka – święto górników. Rano, w kopalni w Rudzie Śląskiej nastąpiło tąpnięcie. Trwają poszukiwania dwóch górników w chodniku położonym na głębokości 770 m. W godzinach popołudniowych udało się namierzyć w zwałowisku skalnym sygnał z lamp górniczych, używanych przez poszukiwanych. Ratownicy mają do pokonania około 20 metrów, by do nich dotrzeć. Wieczorem ratownicy nawiązali kontakt wzrokowy i głosowy z jednym z poszukiwanych górników.

W Warszawie odbywa się spotkanie liderów 14 europejskich partii konserwatywnych i prawicowych.

Prezydent RP A. Duda składa wizytę w Katarze. Główne tematy rozmów to surowce i bezpieczeństwo energetyczne. Katar jest jednym z liczących się producentów gazu skroplonego.

5 grudnia. W Mińsku Mazowieckim, w bazie lotnictwa taktycznego, odbył się koncert „#MuremZaPolskimMundur”. Zaprezentowały się gwiazdy polskiej i europejskiej sceny muzycznej. Koncert był wyrazem wsparcia dla służb mundurowych osłaniających polską granicę z Białorusią.

8 grudnia. Wczoraj odbyło się zdalne spotkanie Joe Bidena z Władimirem Putinem. Spotkanie trwało nieco ponad dwie godziny. Informacje o jego przebiegu są bardzo skromne. Prawdopodobnie J. Biden zagroził, że w przypadku ataku zbrojnego na Ukrainę Stany Zjednoczone zastosują wobec Rosji wyjątkowo surowe sankcje. Co zyskał po tej rozmowie Putin, a co Biden, dowiemy się pewnie po latach.

Narodowy Bank Polski ponownie podniósł referencyjną stopę procentową, do 1,75 %. Cel – wyhamowywanie inflacji.

9 grudnia. Rozpoczyna się Szczyt na rzecz Demokracji zorganizowany przez Joe Bidena.

Prezydent A. Duda spotkał się w pałacu Prezydenckim z przedstawicielami opozycji białoruskiej.

12 grudnia. Kanclerz Niemiec Olaf Scholz złożył wizytę w Warszawie. Spotkał się z premierem RP Mateuszem Morawieckim. Rozmawiano o sytuacji na granicy polsko-białoruskiej, o zagrożeniach Ukrainy, o problemach energetycznych w Unii Europejskiej oraz o relacjach polsko-niemieckich, o praworządności i o reparacjach wojennych.

13 grudnia. Czterdziesta rocznica wprowadzenia stanu wojennego w Polsce. W nocy z 12 na 13 grudnia Wojciech Jaruzelski w swoim przemówieniu informuje o podjęciu przez Radę Państwa, na wniosek Wojskowej Rady Ocalenia Narodowego, uchwały o wprowadzeniu w Polsce stanu wojennego. Już w nocy rozpoczęły się aresztowania osób związanych z „Solidarnością”.

14 grudnia. 51 lat temu, po ogłoszeniu podwyżek cen żywności, robotnicy Stoczni Gdańskiej zastrajkowali. Wielotysięczny tłum pomaszerował pod siedzibę Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Gdańsku. Zaczęły się WYDARZENIA NA WYBRZEŻU. 17 grudnia (czarny czwartek) ludowe wojsko polskie otworzyło ogień do robotników zmierzających do pracy. W Gdańsku i w Gdyni zabito 24 osoby, Protestowano także w Szczecinie (tu zginęło 6 osób) i Elblągu (zginęła 1 osoba). Łącznie w wydarzeniach na wybrzeżu rannych zostało ponad tysiąc osób.

16 grudnia. Czterdziesta rocznica pacyfikacji kopalni „Wujek”. Od strzałów plutonu Specjalnego ZOMO zginęło 9 górników, a 23 zostało rannych. Po procesie sądowym, ciągnącym się latami skazani na kary więzienia zostali tylko milicjanci z oddziału ZOMO.

Posiedzenie Rady Europejskiej w Brukseli. Omawiano problemy wynikające z kryzysu migracyjnego i kryzysu na granicy polsko – białoruskiej. Premier M. Morawiecki poruszył kwestię wysokich cen energii i gazu, a w szczególności zaproponował zmianę zasad funkcjonowania system ETS. Obecnie cena uprawnień do emisji 1 tony CO2 została ustalona zbyt wysoko, a na dodatek uprawnienia stały się obiektem spekulacji prowadzącym do dalszego ogromnego wzrostu ich cen, utrudniającym, a nawet uniemożliwiającym w niektórych krajach sprawne przestawianie sposobu wytwarzania energii na system zeroemisyjny. Debata w tej sprawie ma być kontynuowana na kolejnym szczycie UE.

17 grudnia. Sejm przyjął Budżet Państwa na rok 2022. Dochody budżetu państwa zaplanowano na 491,9 mld zł, wydatki na 521,8 mld zł, a deficyt budżetu państwa na nie więcej niż 29,9 mld zł. Założono, że PKB Polski w przyszłym roku wzrośnie o 4,6 proc. Ustawa trafi teraz do Senatu RP. Senat powinien podjąć uchwałę w tej sprawie do 12 stycznia przyszłego roku.

W niedzielę, 5 grudnia rozstrzygnięto tegoroczny konkurs na Krakowskie Szopki. W kategorii dziecięcej, w grupie dzieci w wieku 12 – 14 lat drugą nagrodę przyznano Gabrieli Kaczyńskiej. Gratulujemy. Obok zdjęcie nagrodzonej szopki.

Redakcja zastrzega sobie prawo do wprowadzenia poprawek, skracania oraz rezygnacji z opublikowania pracy bez podania przyczyn. Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” i Redakcja Wiadomości KSN nie ponoszą odpowiedzialności za treść prac i osobiste poglądy autorów. Polemika z autorami możliwa jest przez przesłanie listu do Redakcji.

Wiadomości KSN Biuletyn Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

Redaguje zespół: Małgorzata Kaczyńska, Wojciech Pillich, Janusz Sobieszczański, Krzysztof Weiss.

*Redaktor naczelny: Janusz Sobieszczański,
opracowanie techniczne: Ewa Sobieszczańska.*

Adres redakcji: Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność”, ul. Waryńskiego 12, 00-631 WARSZAWA

Nr konta: Sekretariat Nauki i Oświaty, KSN NSZZ „Solidarność”

92 1020 1068 0000 1102 0000 2733

tel/fax (0-22) 825 73 63, tel.(0-22) 234 98 78, kom. 0 603 123 438

e-mail: ksn@solidarnosc.org.pl ; strona www: <http://www.solidarnosc.org.pl/ksn> ;

„Wiadomości KSN” są dostępne na stronie internetowej KSN on-line pod adresem: <http://www.solidarnosc.org.pl/ksn/pl>